

د یوحنا رسول مکاشفه

د کتاب پېژندنه

د مکاشفې کتاب د یوحنا له خوا لیکل شوی دی. په دې مکاشفه کې عیسی مسیح یوحنا ته خپلې هغه رویاگانې وښودلې چې په راتلونکې کې به پېښې شي. دا مکاشفه د نوې لوظنامې د نورو کتابونو سره ډېر فرق لري، ځکه چې ډېرې برخې یې په استعارې او رمزي ژبه لیکل شوې دي چې ژورې او روحاني معنی گانې لري. نو د لوستلو په وخت کې باید ورته پام وشي ترڅو تحت الفظي معنی نه شي.

دا کتاب په اصل کې د عیسی مسیح د مرگ او بېرته راژوندي کېدلو نه وروسته د روم په امپراتورۍ کې د ځورول شویو مسیحیانو د تجربې په هکله خبرې کوي. خو د هغه وخت راهیسې مسیحیانو دا کتاب د خپلې ځورونې په شرایطو کې د لارښوونې او آرامۍ دپاره تفسیر کړی دی، په داسې حال کې چې هغوی د عیسی مسیح د بېرته راتللو په انتظار دي چې په اخره زمانه کې به راځي.

دا لیکنې مسیحیانو ته هیله مندي ورکوي او هغوی هڅوي، ترڅو په خپل ایمان کې وفاداره پاتې شي. که څه هم د مکاشفې د کتاب د تفسیر په هکله ډول ډول نظرونه شتون لري، خو په دې کتاب کې یو شی د ټولو دپاره په پوره توگه ښکاره ده چې خدای د عیسی مسیح په وسیله په ټولو دښمنانو باندې بری مومي او هغه کسان چې عیسی مسیح ته وفادار پاتې کېږي، په نوي اسمان او ځمکه یعنی جنت کې به اجر ولري. خدای به د هغوی اوښکې پاکې کړي او ټولو غمونو ته به یې د پای ټکی کېږدي.

د موضوعگانو لست

د کتاب سریزه: ۱:۱-۸

لومړنۍ رويا او اووه كليساگانو ته پيغامونه: ۱:۹ - ۳:۲۲

طومار او د اووه مهرونو ماتول: ۴:۱ - ۸:۵

د اووه سرنیو اوازونه: ۸:۶ - ۱۱:۱۹

بنامار او دوه ځناور: ۱۲ - ۱۳ فصلونه

د ځمکې او اسمان په هکله روياگانې: ۱۴ - ۱۵ فصلونه

د خدای د قهر او غضب جامونه: ۱۶ فصل

د بابل سقوط، د شيطان، د جعلي پيغمبر او د ځناور ماتې: ۱۷:۱ - ۲۰:۱۰

وروستنی قضاوت: ۲۰:۱۱-۱۵

نوی اسمان او نوې ځمکه او نوی اورشلیم: ۲۱:۱ - ۲۲:۵

د عیسی راتلل: ۲۱-۲۲:۶

لومړنۍ لیکنې

۱ (۱) دا د عیسی مسیح مکاشفه ده چې خدای هغه ته ورکړې وه، ترڅو هغه پېښې چې ډېر زر باید رامنځته شي خپلو خدمتگارانو ته وښايي. هغه دا مکاشفه خپل خدمتگار یوحنا ته د فرښتې د لېرلو په وسیله ښکاره کړه. (۲) یوحنا چې هرڅه لیدلي وو هغه یې بیان کړل چې دا د خدای د کلام او د عیسی مسیح په هکله شاهدي ورکوي. (۳) بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگویانې او پیغامونه نورو ته په لوړ اواز لولي او بختور دي هغه خلک چې غوږ ورته نیسي او هغه څه چې لیکل شوي دي عمل ورباندې کوي، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا هرڅه به پېښ شي.

٤ د یوحنا له خوا هغو اوو کلیساگانو ته چې د اسیا په ولایت کې دي. په تاسو دې د هغه چا له خوا فضل او سلامتي وي چې هغه دی، هغه ؤ او هغه راتلونکی دی او د هغو اوو روحونو له خوا چې د هغه د پاچاهۍ د تخت په مخکې خدمت کوي، (٥) او د عیسی مسیح له خوا چې وفادار شاهد دی او لومړنی زېږېدلی دی چې له مړو نه اول راپاڅېده او د نړۍ د ټولو پاچاهانو سردار دی.

هغه زمونږ سره مینه کوي او په خپله وینه یې مونږ د خپلو گناهونو نه خلاص کړي یو. (٦) هغه مونږ پاچاهۍ ته ورسولو او زمونږ څخه یې کاهنان جوړ کړل، ترڅو د هغه د خدای یعنې د هغه د پلار خدمت وکړو. د هغه جلال او قدرت دې تل تر تله وي! امین.

٧ گورۍ، هغه په ورېځو کې راځي! هرڅوک به یې په خپلو سترگو وویني او حتی هغه خلک به یې هم وویني چې هغه یې په نېزې وواهه او د نړۍ ټول قومونه به په هغه باندې ویر کوي. هو، همداسې به وشي! امین.

٨ څښتن خدای وايي: «زه الف او یا یم. چې زه هغه څوک یم چې وم، یم او راتلونکی یم، یعنې مطلق قادر خدای.»

یوحنا ته د عیسی مسیح ښکاره کېدل

٩ زه ستاسو ورور یوحنا او د عیسی پیرو یم چې په کړاوونو، د خدای په پاچاهۍ او په صبر او زغم کې ستاسو سره شریک یم. زه د خدای د کلام د موعظې او د عیسی په هکله د شاهدۍ د ورکولو په خاطر د پاتموس په نوم جزیرې ته د سزا دپاره ولېږل شوم. (١٠) دا د څښتن ورځ وه او روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم، بیا ما د شا له خوا د سرنې په شان یو لوړ اواز

اورېد (۱۱) چې ماته يې وويل: «څه چې وينې، هغه په يو کتاب کې وليکه او هغو اووه کليساگانو يعنې د افسيس، اسميرنا، پرگاموم، تياتيرا، سارديس، فيلادلفيا او لايوديکيې کليساگانو ته يې ولېره.»

(۱۲) ما خپل مخ راواړاوه چې ووينم دا څوک دی چې زما سره خبرې کوي. په هغه وخت کې مې د سرو زرو اووه څراغدانونه وليدل. (۱۳) د هغو څراغدانانو په منځ کې د انسان په شان يو څوک ؤ چې يوه اوږده چپنه يې اغوستې وه او د سرو زرو يوه پټې يې د سينې څخه تاوه کړې وه. (۱۴) د سر وينستان يې لکه د سپينې وړۍ يا واورې په شان سپين وو او سترگې يې د اور د لمبو په شان وې، (۱۵) پښې يې د هغو صيقل شويو برنجو په شان چې په داش کې پاک شوي وي، ځلېدلې او اواز يې لکه د تېزو اوبو د غره په شان ؤ. (۱۶) هغه په خپل بني لاس کې اووه ستوري نيولي وو او د خولې نه يې دوه مخې تېره توره راوتلې وه او مخ يې لکه د تېز لمر په شان ځلېده. (۱۷) کله چې ما هغه وليده نو زه لکه د مړي په شان د هغه په پښو کې پرېوتلم، خو هغه خپل بني لاس په ما کېښود او ويې ويل: «مه وپرېره، زه اول او اخريم. (۱۸) زه ژوندی يم، زه مړ شوم او اوس تل ترته ژوندی يم او د مرگ او قبر کيلې گانې زما سره دي. (۱۹) نو څه چې دې ليدلي دي هغه وليکه، هغه څه چې اوس شته او هغه څه چې وروسته به پېښ شي. (۲۰) د هغو اوو ستورو معنی او پټ راز چې تا زما په بني لاس کې ليدلي دي او د سرو زرو د څراغدانانو معنی دا ده: هغه اووه ستوري د اوو کليساگانو فرښتې دي او هغه اووه څراغدانونه اووه کليساگانې دي.»

د افسيس کليسا ته د عيسى مسيح پيغام

۲ (۱) د افسيس د کليسا فرښتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اووه ستوري يې په خپل بني لاس کې نيولي دي او د سرو زرو د اوو څراغدانانو په منځ کې گرځي.»

٢) ستاسو كليسا چې كوم زحمتونه ويستلي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. ما ستاسو زيار،

صبر او زغم ليدلى دى. زه پوهېږم چې تاسو بدكاره خلك زغملى نه شئ. تاسو هغه خلك
ازمايلي دي چې ځان ته رسولان وايي خو نه دي او پوه شوي يئ چې هغوى دروغجن دي.

٣) زه پوهېږم چې تاسو صبر او زغم لرئ، تاسو زما په خاطر ډېرې ستونزې زغملې دي او

ستومانه شوي نه يئ. ٤) خو زه ستاسو نه يوه گيله لرم چې تاسو خپله لومړنى مينه له لاسه

ورکړې ده. ٥) خو په ياد ولرئ چې تاسو د څومره لوړ مقام نه رالوږدلي يئ، نو توبه وباسئ

او هغه کارونه کوئ چې مخکې مو کول. که توبه ونه باسئ، نو زه به درشم او ستاسو څراغدان

به د خپل ځاى نه لېرې کړم. ٦) خو په تاسو کې يو ښه والى شته چې تاسو د نيکولواويانو د

کارونو څخه کرکه کوئ، لکه څنگه چې زه ورڅخه کرکه کوم.

٧) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ

ونيسي! څوک چې بريالى شي، نو زه به ورته دا حق ورکړم چې د ژوندانه د ونې مېوه چې په

جنت فردوس کې ده وخوري.»

د اسميرنا کليسا ته د عيسى مسيح پيغام

٨) د اسميرنا د کليسا فرېنتې ته وليکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې اول او اخر دى، چې مړ شو او بيا راژوندى شو.

٩) زه ستاسو د کليسا د کړاوونو او غريبې نه خبر يم، خو په حقيقت کې تاسو شتمن يئ! زه

د هغو خلکو د کفر ويلو څخه خبر يم چې ځان ته يهوديان وايي خو نه دي، بلکې هغوى د

شيطان د کنيسې څخه دي. ١٠) د کومو کړاوونو سره چې مخامخ کېږئ، د هغو څخه مه

وېرېږئ. گورئ، شيطان به ستاسو څخه ځينې زندانونو ته واچوي چې ومو ازمايي او تر لسو

ورځو پورې به ځورېږئ، خو تر مرگه پورې وفادار پاتې شئ او زه به تاسو ته د ژوندون تاج

درکړم.

۱۱) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کلیساگانو ته وايي هغه ته دې غوږ ونيسي. څوک چې بريالی شي، نو هغه به د دوهم مرگ عذاب ونه ويني.»

د پرگاموم کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۲) د پرگاموم د کلیسا فرنټې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې دوه مخې تېره توره لري.

۱۳) زه خبر یم چې تاسو چېرته اوسئ. ستاسو کلیسا په هغه ځای کې ده چې د شیطان تخت په کې دی. خو بیا هم زما نوم ته وفادار پاتې شوی. تاسو خپل ایمان له لاسه ورنه کړ، حتی په هغه وخت کې چې زما وفادار شاهد انتیپاس ستاسو په ښار یعنې هغه ځای کې چې شیطان په کې اوسېږي، شهید شو. ۱۴) خو زه ستاسو نه یو څو گیلې لرم: په تاسو کې ځینې خلک شته چې د بلعام د تعلیم څخه پیروي کوي. هغه بلعام ؤ چې بالاق ته یې ورزده کړل چې څنگه اسرایلیان بې لارې کړي او هغوی وهڅوي چې هغه خواړه وخورې چې بتانو ته وړاندې شوي وو او زنا وکړي. ۱۵) همدارنگه ستاسو په منځ کې داسې خلک شته چې د نیکولایانو د تعلیم څخه پیروي کوي. ۱۶) نو توبه وباسئ، که نه نو ډېر زر به درشم او په هغې تورې به د هغوی سره جنګ وکړم چې زما د خولې څخه راوځي.

۱۷) څوک چې غوږونه لري نو څه چې روح القدس کلیساگانو ته وايي، هغو ته دې غوږ ونيسي! څوک چې بريالی شي، نو زه به هغه ته هغه د من ډوډی چې په اسمان کې پټه ده، ورکړم او یوه سپینه تېره به ورته ورکړم چې په هغې باندې به یو نوی نوم لیکل شوی وي چې هېڅوک به د هغې په معنی باندې پوه نه شي، خو پرته له هغه چا څخه چې تېره لاسته

د تياتيرا كليسا ته د عيسى مسيح پيغام

١٨ د تياتيرا د كليسا فرېنتې ته وليكه:

«دا د خداى د زوى خبرې دي چې د هغه سترگې د اور د لمبو په شان او پښې يې د برنجو په شان ځلېدلې.

١٩ ستاسو كليسا چې كوم كارونه كړي دي زه د هغو ټولو نه خبر يم. او ستاسو د مينې، ايماندارۍ، خدمت او ستاسو د صبر او زغم نه خبر يم او پوهېږم چې ستاسو اوسني كارونه د پخوانيو كارونو څخه ډېر بڼه شوي دي. ٢٠ خو زه ستاسو نه يوه گيله لرم: تاسو هغې بڼې ته چې لكه ايزابل ده او ځان پيغمبره گڼي، اجازه وركړې چې په خپل تعليم سره زما خدمتگاران بې لارې كړي، ترڅو هغوى زنا وكړي او هغه خواږه وخوري چې بتانو ته وړاندې شوي وو. ٢١ ما هغې ته د توبې ويستلو وخت وركړ، خو هغه نه غواړي چې د زناكارۍ نه لاس واخلي. ٢٢ زه به هغه د مريضۍ په كټ باندې واچوم او هغه كسان چې د هغې سره يې زنا كړې ده، په مصيبت اخته كړم او تر هغې پورې به سخت ځورېږي، ترڅو يې د خپلو كارونو څخه چې د هغې سره يې كړي دي، توبه نه وي ويستلې. ٢٣ زه به د هغې اولادونه ووژنم. په دې كار به ټولې كليساگانې پوه شي چې زه د انسانانو د فكرونو او زړونو څخه خبر يم او زه به تاسو هر يو ته د خپلو عملونو له مخې بدل دركړم.

٢٤ خو زه تاسو او نورو كسانو ته چې په تياتيرا كې دي، وايم: تاسو دا تعليم نه دى قبول كړى او هغه شيان مو نه دي زده كړي چې هغوى ورته د شيطان ژور رازونه وايي. زه به په تاسو باندې نور بار وانه چوم، ٢٥ خو په هر حال ترڅو چې زه راځم تاسو بايد په هغه

تعلیم باندې چې درکړل شوی دی، ټینگ ودرېږئ. (٢٦) څوک چې بریالی شي او تر اخره پورې زما په حکمونو باندې عمل وکړي، زه به هغه ته واک او اختیار ورکړم چې په ټولو قومونو باندې حکومت وکړي. (٢٧) هغه به ورباندې د اوسپنې په امسا حکومت کوي او د خاورینو لوبنو په شان به یې ټوټې ټوټې کړي. (٢٨) لکه څنګه چې ما د خپل پلار له خوا دا واک او اختیار ترلاسه کړی دی، زه به هغه ته د سهار ستوری ورکړم.

(٢٩) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس یې کلیساګانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي.»

د سارديس کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

٣ (١) د سارديس د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې د خدای اووه روحونه او اووه ستوري ورسره دي چې د خدای خدمت کوي.

زه ستاسو د کلیسا د ټولو کارونو څخه خبر یم، تاسو تش په نامه ژوندي یئ، خو تاسو مړه یئ. (٢) بېداره شی او هغه څه چې په تاسو کې پاتې دي او د مړه کېدلو په حال کې دي هغه قوي کړئ، ځکه چې ما ستاسو یو کار هم ونه لیده چې د خدای په نظر کې کامل وي. (٣) تاسو چې کوم څه زده کړي او اورېدلي دي، هغه په یاد ولرئ، عمل پرې وکړئ او توبه وباسئ. که تاسو بېدار نه شی، نو زه به لکه د غله په شان ناڅاپه درشم او تاسو به خبر نه شی چې زه څه وخت راغلم. (٤) خو بیا هم ستاسو سره په سارديس کې ځینې خلک شته چې خپل کالي یې په بډیو چټل کړي نه دي. هغوی به په سپینو کالیو کې زما سره ګرځي، ځکه چې د دې لایق دي. (٥) هرڅوک چې بریالی شي، نو همداسې سپین کالي به ورته واغوستل

شي او زه به هېڅکله د هغه نوم د ژوندون د کتاب نه لېرې نه کړم، بلکې زه به د خپل پلار او د هغه د فرښتو په حضور کې اقرار وکړم چې هغه زما دی.

⑥ څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کلیساگانو ته وایي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي!»

د فیلا دلفیا کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

⑦ د فیلا دلفیا د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې هغه سپېڅلی او رښتینی دی او دا هغه څوک دی چې د داود د پاچاهۍ کیلي ورسره ده، هغه چې کومه دروازه خلاصه کړي، نو هېڅوک نه شي کولای چې هغه بنده کړي او کومه دروازه چې بنده کړي، نو هېڅوک یې نه شي خلاصولی.

⑧ ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر یم. ګوره، ما ستاسو په مخ

یوه دروازه خلاصه کړې ده چې هېڅوک یې بندولی نه شي. زه پوهېږم چې تاسو کمزوري یئ،

خو تاسو زما په کلام باندې عمل کړی دی او زما د نوم نه منکر شوي نه یئ. ⑨ ګورئ، زه

به هغه کسان چې د شیطان د کنیسي څخه دي او ځانونه یهودیان بولي، خو هغوی یهودیان نه

دي او دروغ وایي، راولم او ستاسو پښو ته به پرېوځي او هغوی به پوه شي چې تاسو راباندې

ګران یئ. ⑩ په دې خاطر چې تاسو په صبر او زغم سره زما په کلام باندې عمل کړی دی،

نو زه به هم تاسو د ازمېښت د هغه ساعت نه وساتم چې د نړۍ په ټولو خلکو باندې به

راځي. ⑪ زه زر راکم. نو څه چې درسره دي هغه ټینګ وساتئ، ترڅو هېڅوک ونه شي

کولای ستاسو تاج واخلي. ⑫ څوک چې بریالی شي، نو زه به د هغه نه د خپل خدای د

کور ستنه جوړه کړم او هغه به هېڅکله د هغه ځای څخه دباندې ونه وځي. زه به په هغه

باندې د خپل خدای نوم ولیکم او د خپل خدای د ښار یعنی نوي اورشلیم نوم چې د اسمان نه د خدای له خوا رانښکته کيږي، ولیکم او همدارنگه خپل نوی نوم به په هغه باندې ولیکم.

۱۳) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کلیساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونیسي!»

د لایودیکيې کلیسا ته د عیسی مسیح پیغام

۱۴) د لایودیکيې د کلیسا فرښتې ته ولیکه:

«دا د هغه چا خبرې دي چې امین دی، هغه وفادار او رښتینی شاهد دی او د خدای د پیدایښت پیل دی.

۱۵) ستاسو کلیسا چې کوم کارونه کړي دي زه د هغو ټولو نه خبر یم. زه پوهېږم چې تاسو نه ساړه یئ او نه تاوده، بلکې نیمگړي یئ. کاشکې چې تاسو تاوده یا ساړه وای، ۱۶) خو دا چې تاسو نه تاوده یئ او نه ساړه، بلکې نیمگړي یئ. نو زه به تاسو د خپلې خولې نه دباندې وغورځوم. ۱۷) ځکه تاسو وایئ: «مونږ شتمن یو، مونږ هرڅه لرو او هېڅ شي ته اړتیا نه لرو، خو تاسو نه پوهېږئ چې تاسو بدبخته، بېچاره، غریب، رانده او لوڅ یئ. ۱۸) زه تا ته مشوره درکوم چې زما څخه داسې سره زر واخله چې په اور کې پاک شوي دي چې شتمن شي، سپین کالي راڅخه واخله چې ته یې واغوندي چې د لوڅوالي شرم دې پټ شي او د سترگو ملهم راڅخه واخله چې په لگولو سره یې ستا سترگې بینا شي. ۱۹) زه هغه څوک رټم او اصلاح کوم چې په ما گران وي، نو غیرتمند اوسئ او توبه وباسئ. ۲۰) گوری، زه په دروازه کې ولاړ یم او هغه ټکوم. که څوک زما اواز اوري او دروازه خلاصه کړي، نو زه به ورننوځم. زه به د هغه سره او هغه به زما سره ډوډی وخوري. ۲۱) څوک چې بریالی شي، نو

زه به ورته دا حق ورکړم چې زما سره زما په تخت باندې کښېني، لکه څنگه چې زه بريالی شوم او د خپل پلار سره په تخت باندې کښېناستم.

۲۲) څوک چې غوږونه لري، نو څه چې روح القدس کليساگانو ته وايي، هغو خبرو ته دې غوږ ونيسي!»

په اسمان کې عبادت

۴) ۱) له هغې وروسته ما وکتل او په اسمان کې مې يوه پرانيستې دروازه وليدله. بيا مې يو اواز چې مخکې يې زما سره خبرې کړې وې او د سرنې د اواز په شان ؤ، واورېد چې ويې ويل: «پورته راشه، زه به تاته وښاييم چې له دې وروسته به څه پېښېږي.» ۲) سمدلاسه روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او په اسمان کې مې يو تخت وليده او په هغه تخت باندې يو څوک ناست ؤ. ۳) هغه څوک چې هلته ناست ؤ، د لعل او سرو عقيقو د تپرو په شان ځلېده او د تخت گردچاپېره د بودې ټال ؤ چې د زمرود په شان ځلېده. ۴) د تخت گردچاپېره نور څلورويشت تختونه وو او په هغو باندې څلورويشت مشران ناست وو چې سپين کالي يې اغوستي وو او د سرو زرو تاجونه يې په سر وو. ۵) د هغه تخت څخه برېښنا، غرهار او د تندر اوازونه راتلل. د تخت په مخکې اووه سوځېدونکي څراغونه بلېدل. هغه د خداى اووه روحونه دي چې د خداى خدمت کوي. ۶) همدارنگه د هغه تخت په مخکې يوه بحيره وه چې د بلور د ښيښې په شان ښکاره کېده.

د تخت گردچاپېره او هرې خواته يې څلور اسماني مخلوقات وو چې مخکې او شاته يې ډېرې سترگې لرلې. ۷) لومړنى اسماني مخلوق د زمري په شان ؤ، دوهم يې د غويي په شان، درېم يې د انسان په شان څېره لرله او څلورم يې د عقاب په شان ؤ چې د الوتلو په حال کې وي. ۸) دغو څلورو اسماني موجوداتو هر يو شپږ وزرونه لرل او هرې خواته يې ډېرې سترگې لرلې او شپه او

ورخ به يې بې له کوم ځنډه ويل:

سپېڅلی، سپېڅلی، سپېڅلی دی

مطلق قادر څښتن خدای

چې هغه ؤ او هغه دی

او دی راتلونکی هغه

٩ هرکله چې هغه اسماني موجودات هغه چاته چې په تخت باندي ناست دی او تل ترتله به ژوندی وي، جلال او عزت ورکوي او شکرگزارې يې کوي، ١٠ نو هغه څلورويشت مشران هم هغه ته چې په تخت باندي ناست دی او تل ترتله ژوندی دی په سجده پرېوځي او عبادت يې کوي. هغوی خپل تاجونه د تخت په مخکې بردي او وايي:

١١ ای زمونږ څښتنه، ای زمونږه خدایه

ته لایق يې د جلال او د عزت او قدرت

ځکه چې ټول شيان پیدا کړل تا

په ارادې د ستا پیدا شول هغه

او په وجود کې راغلل

۵ ﴿١﴾ بیا ما د هغه کس په بني لاس کې چې په تخت باندې ناست ؤ، یو طومار ولیده چې دننه او دباندې دواړو خواوو باندې یې لیکنه شوې وه او اووه مهرونه ورباندې لگېدلي وو. ﴿٢﴾ ما یوه قوي فربنته ولیدله چې په لوړ اواز یې اعلان کاوه: «خوک د دې لایق دی چې طومار خلاص کړي او مهرونه یې مات کړي؟» ﴿٣﴾ خو نه په اسمان کې، نه په ځمکه او نه هم د ځمکې لاندې داسې خوک ؤ چې وکولای شي هغه طومار خلاص کړي او یا یې دننه وگوري. ﴿٤﴾ ما سخت وژړل، ځکه چې هېڅوک هم د دې لایق نه ؤ چې هغه طومار خلاص کړي او دننه یې وگوري. ﴿٥﴾ خو د مشرانو څخه یو یې راته وویل: «نور مه ژاړه، ځکه چې د یهودا د قبیلې هغه زمری چې د داود د نسل څخه دی، بریالی شوی دی چې طومار خلاص کړي او اووه مهرونه یې مات کړي.»

۶ ﴿٦﴾ بیا ما د تخت ترمنځ او څلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په منځ کې ولیدل چې یو وری ولاړ دی او داسې معلومېده چې حلال شوی وي. هغه وري اووه بنکرونه او اووه سترگې لرلې چې هغه د خدای اووه روحونه وو چې ټولې نړۍ ته لېږل شوي دي. ﴿٧﴾ هغه وری راغی او په تخت باندې د ناست کس د بني لاس نه یې هغه طومار واخیست. ﴿٨﴾ څنگه چې یې هغه طومار واخیست، نو هغه څلور اسماني موجودات او څلورویشت مشران د وري په مخکې په سجده شول. د هر مشر سره یو چنګ او د خوشبویی نه ډک د سرو زرو جامونه وو چې د خدای د خلکو دعاگانې دي. ﴿٩﴾ هغوی یوه نوې سندره ویله:

ته لایق یې د دې چې طومار واخلي

او مهرونه یې مات کړي

ځکه چې ته يې حلال شوی

او په خپله وينه دې د خدای دپاره

په بيه واخيستل خلک

د هرې قبيلې، هرې ژبې،

هر قوم او هر ملت څخه

تا کره جوړه د هغوی څخه (۱۰)

شاهي کورنۍ او کاهنان د خدای

او پاچاهي به کوي هغوی په ځمکه باندې

يوځل بيا مې وکتل او د زرگونو او ميليونونو فرښتو اوازونه مې واورېدل چې د تخت او اسماني مخلوقاتو او مشرانو نه گردچاپېره ولاړې وې. (۱۲) هغوی په لوړ اواز سره ويل:

د دې لایق دی حلال شوی وری

چې ترلاسه کړي قدرت، شتمني، حکمت،

زور، عزت او جلال

او ثنا او صفت يې وشي

١٣) بيا ما واورېدل چې هغو ټولو مخلوقاتو چې په اسمان، ځمکه، د ځمکې لاندې او په بحر کې

دي ويل:

هغه چاته چې په تخت باندې دی ناست او وري ته

ثنا او صفت، عزت، جلال او قدرت دې وي تل تر تله ورته!

١٤) او هغو څلورو اسماني مخلوقاتو وويل: «امين!» او مشران په سجده پرېوتل او د خدای او

وري عبادت يې وکړ.

د اوو مهرونو ماتول

٦ ١) بيا مې وليدل چې وري د هغو اوو مهرونو څخه يو مهر مات کړ. له هغې وروسته مې د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه د يو اواز چې د تندر په شان ؤ، واورېد چې ويل يې: «راشه!»

٢) ما وکتل او ومې ليدل چې هلته يو سپين اس ؤ او د هغه کس سره چې ورباندې سپور ؤ يوه

لينده وه او هغه ته يو تاج ورکړل شو او هغه ووت چې بری ومومي.

٣) کله چې وري دوهم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې دوهم ژوندي مخلوق ويل: «راشه!»

٤) يو بل اس راووت چې تک سور رنگ يې درلود او په هغه باندې سپاره کس ته قدرت ورکړل

شو چې د ځمکې د منځ نه سوله او ارامي يوسي، ترڅو خلک يو بل سره ووژني. هغه ته يوه غټه

توره ورکړل شوه.

٥) کله چې وري درېم مهر مات کړ، نو ما واورېدل چې درېم اسماني موجود ويل: «راشه!» ما

وکتل او يو تور اس مې وليده او په هغه باندې د سپور کس په لاس کې يوه ترازو وه. ٦) د هغو

څلورو اسماني موجوداتو له منع نه مې يو اواز واورېد چې ويل يې: «د يو مزدور ورځنۍ مزدوري به يو كيلو غنم او يا درې كيلو اوربشې وي. خو د زيتون ونې او د انگورو تاك ته زيان مه رسوئ.»

٧) كله چې وري څلورم مهر مات كړ، نو ما واورېدل چې څلورم اسماني موجود ويل: «راشه!»
٨) ما وكتل او ومې ليدل چې هلته يو اس ؤ چې رنگ يې زير ؤ او څوك چې په هغه اس باندې سپور ؤ د هغه نوم مرگ ؤ او قبر وريسي ډېر نژدې روان ؤ. هغوى ته د ځمكې د څلورمې برخې واك او اختيار وركړل شوى ؤ چې په توره، قحطۍ، د طاعون په ناروغۍ او ځنگلي ځناورو باندې خلك مړه كړي.

٩) كله چې وري پنځم مهر مات كړ، نو ما د قربانۍ د ځاى لاندې د هغو خلكو روحونه وليدل چې د خداى د كلام او په خپلې شاهدهۍ كې د وفادارۍ په خاطر وژل شوي وو. ١٠) هغوى په لوړ اواز نارې كړې: «اى څښتن تعالى، سپېڅلى او رښتيني خدايه! ترڅو پورې به د نړۍ د خلكو په هكله قضاوت نه كوي او د هغوى څخه به زمونږ د وينې بدل نه اخلي؟» ١١) هغوى هر يو ته سپينه چپنه وركړل شوه او ورته وويل شول چې تر هغې پورې لږ نور صبر وكړئ، ترڅو ستاسو د ورونو او د خداى د نورو خدمتگارانو شمېر چې ستاسو په شان بايد ووژل شي، پوره شي.

١٢) بيا ما وكتل او ومې ليدل چې وري شپږم مهر مات كړ او يوه سخته زلزله وشوه او لمر د وير د كاليو په شان تور شو او سپوږمۍ لكه د وينې په شان سره شوه. ١٣) ستوري د اسمان نه داسې راولوېدل لكه څنگه چې خام انځران د سخت باد له امله د ونې نه په ځمكه رالويږي ١٤) او اسمان داسې فنا شو لكه څنگه چې طومار سره تاو او راتاو شي او هر غر او هره جزيره له خپله ځايه وخوځېدله. ١٥) نو بيا د ځمكې پاچاهانو، حاكمانو، قومندانانو، شتمنو، زورواكانو او ټولو خلكو كه هغه غلامان وو يا ازاد، خپل ځانونه په غارونو او د غرونو د گټانو په منع كې پټ كړل. ١٦) هغوى غرونو او گټانو ته غږ وكړ: «په مونږ راولوېږئ او د هغه كس له نظره چې په تخت باندې ناست دى

او د وري له غضب نه مو پټ کړئ. (۱۷) ځکه چې د خدای او د وري د لوی غضب ورځ

رارسېدلې ده، څوک کولای شي د هغه په وړاندې ودرېږي؟»

يو لک او څلورڅلوپښت زره اسراييليان

۷ (۱) له دې نه وروسته مې څلور فرښتې وليدلې چې د ځمکې په څلورو کنجونو کې ولاړې

وې او د څلور واړو بادونو مخه يې نيولې وه، ترڅو په ځمکه، بحر او يا په کومه ونه باندې ونه

لگيږي. (۲) بيا ما بله فرښته وليدله چې د لمرخاته خوا نه راپورته کېدله او د ژوندي خدای مهر

ورسره ؤ او په لوړ اواز يې هغو څلورو فرښتو ته نارې ووهلې چې دا اختيار ورته ورکړل شوی ؤ

چې ځمکې او بحر ته زيان ورسوي. (۳) هغې فرښتې وويل: «ترڅو پورې چې مونږ د خدای د

خدمتگارانو په تنديو باندې مهر نه وي لگولی، تر هغې پورې ځمکې، بحر يا ونو ته زيان ونه

رسوي.» (۴) بيا مې واورېده چې د هغو کسانو شمېر چې په تنديو باندې يې مهر لگېدلی ؤ،

۱۴۴۰۰۰ تنه ؤ. هغوی د اسراييلو د ټولو قبيلو څخه وو.

(۵) دولس زره د يهودا د قبيلې څخه

دولس زره د روبين د قبيلې څخه

دولس زره د جاد د قبيلې څخه

(۶) دولس زره د اشير د قبيلې څخه

دولس زره د نفتالي د قبيلې څخه

دولس زره د منسي د قبيلې څخه

(۷) دولس زره د شمعون د قبيلې څخه

دولس زره د لاوي د قبيلې څخه

دولس زره د ایساکار د قبیلې څخه

۸) دولس زره د زبولون د قبیلې څخه

دولس زره د یوسف د قبیلې څخه

دولس زره د بنیامین د قبیلې څخه.

د ټولو قومونو یوه لویه ګڼه ګونه

۹) له دې وروسته مې وکتل او د خلکو یوه لویه ګڼه ګونه مې ولیدله چې هېچا نه شو کولای هغه وشمېري. د ټولو ملتونو، قبیلو، قومونو او ژبو نه خلک د تخت په مخکې او د وري په وړاندې ولاړ وو. هغوی سپینې چینې اغوستې وې او د خرما د ونو څانګې یې په لاس کې وې، ۱۰) او په لوړ اواز یې نارې وهلې: «زمونږ خلاصون د خدای له خوا دی چې په تخت باندې ناست دی او د وري له خوا دی.» ۱۱) ټولې فرښتې د تخت، د مشرانو او څلور اسماني موجوداتو ګردچاپېره ولاړې وې، او بیا د تخت په مخکې پرمخې پرېوتلې او د خدای عبادت یې وکړ ۱۲) هغوی ویل:

امین! ثنا او صفت او جلال

حکمت او شکرګزاري

عزت، قدرت او قوت دې وي

تل تر تله زمونږ د خدای، امین!

۱۳) بیا د مشرانو څخه یو تن زما څخه پوښتنه وکړه: «دا خلک چې سپینې چینې یې اغوستې دي

څوک دي او له کوم ځای نه راغلي دي؟» ۱۴) ما ځواب ورکړ: «بناغلیه، ته پوهېږې.» بیا هغه

راته وويل: «دا هغه كسان دي چې د سخت مصيبت څخه تېر شوي دي. هغوی خپلې چپنې د وري په وینو وینځلې او سپینې كړي دي.

①۵ له دې امله دي ولاړ هغوی

د خدای د تخت په مخکې

او شپه او ورځ کوي خدمت د هغه کور کې

چې په تخت باندې ناست دی هغه څوک

په خپل شتون کې به پناه ورکړي هغوی ته

او کوي ساتنه به یې

①۶ نور به هېڅکله نه وړي کيږي هغوی

او هم تېري کيږي به نه

زيان به ونه رسوي دوی ته

نه لمر او نه سوځوونکې گرمي

①۷ ځکه هغه وری چې دی د تخت په منځ کې

هغه به کړي د دوی شپونډوب

او د ژوندون د اوبو چينو ته به بيبي هغوی

او خدای به پاکې ټولې اوبنکې کړي

د هغوی له سترگو خخه»

اووم مهر

٨ ١ کله چې وري اووم مهر مات کړ، نو د نیم ساعت دپاره په اسمان کې کراره کړاري وه.
٢ ٢ بیا ما اووه فرښتې ولیدلې چې د خدای په مخکې ولاړې وې او هغوی ته اووه سرنې ورکړل شول.
٣ ٣ بیا یوه بله فرښته چې د خوشبویی د سوځولو د سرو زرو لوبنی ورسره و، راغله او د قربانی د ځای سره ودرېدله. هغې ته ډېره زیاته خوشبویی ورکړل شوه چې د خدای د خلکو په دعا سره یې د سرو زرو د قربانی په ځای باندې چې د تخت په مخکې وه، وړاندې کړي. ٤ ٤ د خوشبویی لوگی د خدای د خلکو په دعا سره د فرښتې د لاس نه پورته د خدای حضور ته لاړ.
٥ ٥ بیا فرښتې هغه د خوشبویی لوبنی راواخیست او د قربانی د ځای د اور نه یې ډک کړ او په ځمکه یې راگوزار کړ. بیا د تندر غږ، غرمبار، برېښنا او زلزه راغله.

د سرنیو اوازونه

٦ ٦ بیا هغه اووه فرښتې چې اووه سرنې ورسره وو، د سرنیو وهلو ته تیارې شولې. ٧ ٧ کله چې لومړنۍ فرښتې خپل سرنی وواهه، نو اور او ږلې د وینې سره په ځمکه راوورېدلې او د ځمکې درېمه برخه او د ونو درېمه برخه یې وسوځوله او ټول شنه واښه وسوځېدل.

٨ ٨ بیا دوهمې فرښتې خپل سرنی وواهه او لکه د یو لوی غره په شان یو شی چې اور ورباندې

بل و، بحر ته وغورخول شو او د بحر درېمه برخه په وینو بدله شوه. (۹) په بحر کې درېمه برخه ژوندي مخلوقات مړه شول او د کشتی‌گانو درېمه برخه په بحر کې له منځه لاړلې.

(۱۰) بیا درېمې فرښتې خپل سرنی وواهه نو د اسمان نه یو غټ ستوری چې د خراغ په شان بلېده، د سیندونو او چینو په درېمه برخه باندې راولوېد. (۱۱) د هغه ستوري نوم افسنتین دی چې د تریخ‌والي معنی لري او د اوبو درېمه برخه ترخې شوې او ډېر خلک د دې ترخو اوبو د څښلو له امله مړه شول.

(۱۲) بیا څلورمې فرښتې خپل سرنی وواهه، نو د لمر، سپوږمۍ او ستورو درېمه برخه یې داسې ووهله چې د هغو درېمه برخه تیاره شوه او د ورځې د رڼا او د شپې د رڼا درېمه برخه له منځه لاړه.

(۱۳) بیا مې کتل او د یو عقاب اواز مې واورېد چې په اسمان کې الوته او په لوړ اواز یې ویل: «بلا، بلا او بلا د ځمکې په اوسېدونکو باندې، ځکه چې اوس به درې نورې فرښتې خپل سرنی ووهي.»

۹ (۱) بیا پنځمې فرښتې خپل سرنی وواهه او ما یو ستوری ولیده چې د اسمان نه ځمکې ته راولوېد او هغه ستوري ته د ځمکې د تل د لارې کیلي ورکړل شوې وه. (۲) هغه په دې کیلي باندې د ځمکې د تل لاره خلاصه کړه او د هغې کندې نه د یو لوی داش د لوگي په شان لوگی راپورته شو او لمر او هوا د هغه داش د لوگي له امله تیاره شوه. (۳) بیا د لوگي نه ځمکې ته ملخان راووتل او هغوی ته لکه د لړمانو په شان قدرت ورکړل شو. (۴) هغوی ته وویل شول چې وایستو، ونو او بوټو ته زیان ونه رسوي، بلکې یوازې هغو خلکو ته زیان ورسوي چې د هغو په تنډیو باندې د خدای مهر نه وي لگېدلی. (۵) ملخانو ته اجازه ورکړل شوه چې هغه خلکو ته پنځه میاشتي عذاب ورکړي، داسې عذاب چې د لړم د چیچلو په شان وي، خو د هغوی د وژلو اجازه

ورته نه وه ورکړل شوې. (۶) په هغو ورځو کې به دغه کسان مرگ و غواړي خو مرگ به ورته نه راځي. هغوی به د مرگ په ارمان وي، خو مرگ به ورڅخه تښتي.

(۷) دا ملخان د هغو اسونو په شان ښکاره کېدل چې جنگ ته تيار وي. د هغوی په سرونو باندې د سرو زرو په شان تاجونه وو او مخونه يې د انسان د مخونو په شان وو. (۸) د هغوی وينستان د ښځو د وينستانو په شان وو او غاښونه يې د زمريو د غاښونو په شان وو. (۹) هغوی لکه د اوسپنې څخه جوړ شويو زغرو کالي اغوستې وو او د هغوی د وزرونو اواز د اسونو او ډېرو جنگي گاډيو د غرمبار په شان ؤ چې د جنگ ميدان ته ځغلي. (۱۰) د هغوی لکي گانو لکه د لړمانو د لکيو په شان نېشونه لرل چې د دې قدرت يې درلود چې په خپلو لکي گانو سره پنځه مياشتې خلک وځوروي. (۱۱) د هغوی پاچا يوه فرېښته وه چې د ځمکې د تل د کندې مشره وه چې په عبراني ژبه کې د هغې نوم ابدون او په يوناني ژبه کې آپوليون ؤ چې معنی يې تباه کوونکې دی. (۱۲) يوه بلا تېره شوه او دوه نورې شته چې راتلونکې دي.

(۱۳) بيا شپږمې فرېښتې خپل سرنی وواهه او يو اواز مې واورېد چې د سرو زرو د قربانۍ د ځای د څلورو کونجونو څخه چې د خدای په حضور کې ؤ، راووت. (۱۴) هغه اواز شپږمې فرېښتې ته چې سرنی ورسره ؤ، وويل: «د لوی فرات د سيند نه هغه څلور تړل شوي فرېښتې ازادې کړه.» (۱۵) نو هغه څلور فرېښتې ازادې شوې چې د درېمې برخې انسانانو د وژلو دپاره د دې کال، د دې مياشتې، د دې ورځې او د دې ساعت دپاره تيارې کړای شوې وې. (۱۶) ما د سپرو لښکرو شمېر واورېد چې دوه سوه ميليونه وو. (۱۷) ما په رويا کې اسونه او په هغو باندې سپاره کسان وليدل. سپرو کسانو د اور په شان سرې، اسماني رنگه او د گوگړو په شان زيږې زغري اغوستې وې. د اسونو سرونه يې د زمريو د سرونو په شان وو او د خولې نه يې اور، لوگی او د گوگړو لمبې راوتلې. (۱۸) د دې درېو بلاگانو يعنې اور، لوگي او گوگړو په وسيله چې د هغوی د خولې نه راوتل، درېمه برخه انسانان مړه شول. (۱۹) ځکه چې د اسونو قوت د هغوی په خولو او لکي گانو کې ؤ. د هغوی

لکي گانې د مارانو په شان وې چې په خپلو سرونو باندې يې خلک ټپي کول.

٢٠ پاتې انسانان چې د دې بلاگانو په وسيله نه وو وژل شوي، د خپلو عملونو نه توبه ونه ويستله او هغوی د پېريانو او بتانو د عبادت څخه لاس وانخيست چې د سرو زرو، سپينو زرو، برنجو، تپرو او لرگيو څخه جوړ شوي وو او نه يې شو کولای وويني، واورې او وگرځي. ٢١ همدارنگه هغوی د قتل، جادوگرۍ، زناکارۍ او غلا نه توبه ونه ويستله.

فربنته او کوچنی طومار

١٠ ١) بيا ما يوه بله قوي فربنته وليدله چې د اسمان څخه رابنکته کېدله، هغه په ورپځو باندې پوښل شوې وه او په سر باندې يې د بوډۍ ټال ؤ. څېره يې د لمر په شان ځلېدله او پښې يې د اور د پایو په شان وې. ٢) د هغې په لاس کې يو کوچنی طومار ؤ چې پرانيستل شوی ؤ. هغې خپله ښې پښه په بحر کې او چپه پښه په ځمکه کېښودله. ٣) هغې د زمري د غرمبار په شان په لوړ اواز چيغه ووهله او کله چې هغې چيغې کړې نو اووه تندرونه وغرېدل. ٤) کله چې هغه اووه تندرونه وغرېدل، نو ما غوښتل چې يو څه وليکم، خو د اسمان نه يو اواز راغی چې ويل يې: «څه چې هغو اووه تندرونو ويلي دي هغه پټ وساته او هغه مه ليکه.»

٥) بيا ما هغه فربنته چې په بحر او وچه ځمکه باندې ولاړه وه وليدله، هغې خپل ښې لاس اسمان ته پورته کړ. ٦) او د هغه چا په نوم يې قسم وخور چې تل تر تله ژوندی دی او اسمان، ځمکه، بحر او هرڅه چې په هغو کې دي پيدا کړي دي. هغې وويل: «نور به ځنډ رامنځته نه شي!» ٧) خو په هغه وخت کې کله چې اوومه فربنته خپل سرنی ووهي، نو د خدای پټ راز به پوره شي، لکه څنگه چې هغه خپلو خدمتگارانو يعنې پيغمبرانو ته ويلي وو.»

٨) بيا ما يوځل بيا هغه اواز واورېد چې د اسمان نه يې زما سره خبرې کولې او ويل يې: «لاړ شه او د هماغې فرښتې د لاس نه چې په بحر او وچه باندې ولاړه ده، هغه پرانيستل شوی طومار واخله.» ٩) نو زه هغې فرښتې ته ورغلم او ورته مې وويل: «هغه کوچنی طومار ماته راکړه.» هغې وويل: «واخله او ويې خوره، دا به ستا خپټه ترخه کړي، خو خوله به دې لکه د شاتو په شان خوږه وي.» ١٠) نو ما هغه کوچنی طومار د فرښتې د لاس نه واخيست او ومې خوړ، هغه زما په خوله کې د شاتو په شان خوږ ولگېده، خو کله چې مې تېر کړ نو زما خپټه يې ترخه کړه. ١١) بيا راته وويل شول: «ته بايد يوځل بيا د خدای پيغام ډېرو خلکو، قومونو، ژبو او پاچاهانو ته ورسوي.»

دوه شاهدان

١١) بيا يې ماته د اندازه کولو يو لرگی راکړ او راته ويې ويل: «لاړ شه او د خدای د کور او د قربانۍ د ځای اندازه واخله او عبادت کوونکي وشمېره. ١٢) خو د خدای د کور باندېنۍ حوډلې مه اندازه کوه. هغه پرېږده، ځکه چې هغه بې ايمانه خلکو ته ورکړل شوي ده او هغوی به دا سپېڅلې ښار تر دوه څلوېښتو مياشتو پورې تر پښو لاندې کړي. ١٣) زه به خپلو دوه شاهدانو ته چې د وير کالي يې اغوستي دي، واک او اختيار ورکړم او هغوی به د يو زرو دوه سوه شپېتو ورځو په موده کې د خدای پيغام خلکو ته رسوي.»

١٤) دا دوه شاهدان د زيتون دوه ونې او دوه خراغدانونه دي چې د ځمکې د خاوند په حضور کې ولاړ دي. ١٥) که څوک وغواړي هغوی ته زيان ورسوي، نو د هغوی د خولې نه به اور راووځي او خپل دښمنان به وسوځوي. په دې ډول هر څوک چې وغواړي هغوی ته زيان ورسوي، وژل کېږي. ١٦) هغوی دا واک او اختيار لري چې اسمان بند کړي ترڅو په هغه وخت کې چې هغوی د خدای

پیغام خلکو ته رسوي، باران ونه شي. همدارنگه هغوی دا واک او اختیار لري چې اوبه په وینو بدلې کړي او هر وخت چې وغواړي په ځمکه باندې هر ډول بلا راولي.

٧ کله چې هغوی خپله شاهدي ورکول سرته ورسوي، نو هغه ځناور چې د ځمکې د تل څخه راوځي، هغه به د هغوی سره جنگ وکړي او هغوی ته به ماتې ورکړي او وبه یې وژني. ٨ د هغوی مړي به په هماغه لوی ښار کې چې د هغوی خښتن په کې په صلیب باندې ځړول شوی و، په کوڅو کې پراته وي. دا ښار په روحاني توگه د سدوم او مصر په نوم یادېږي. ٩ تر درې نیمو ورځو پورې به د هر قوم، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر ملت خلک د هغوی مړو ته گوري او هېچا ته به اجازه نه ورکول کېږي چې هغوی ښخ کړي. ١٠ د ځمکې په مخ ټول خلک به هغوی پورې خاندی، خوشحالی به کوي، جشن به نیسي او یو بل ته به سوغاتونه ورکوي، ځکه چې دغو دواړو پیغمبرانو هغوی ډېر په عذاب کړي وو. ١١ خو د درې نیمو ورځو نه وروسته خدای په هغوی کې د ژوندون روح واچاوه او هغوی په خپلو پښو ودرېدل او کومو خلکو چې هغوی ولیدل، ډېر ووېرېدل. ١٢ بیا هغو دوه پیغمبرانو د اسمان نه یو لوړ اواز واورېد چې هغوی ته یې ویل: «دلته پورته راشئ!» او په داسې حال کې چې دښمنانو یې ورته کتل، هغوی په ورپځو کې اسمان ته وختل. ١٣ په هماغه وخت کې یوه سخته زلزله وشوه او د هغه ښار لسمه برخه راوغورځېدله او اووه زره کسان په دې زلزله کې مړه شول او پاتې کسان ډېر ووېرېدل او د اسمانونو خدای ثنا یې ویله. ١٤ دوهمه بلا تېره شوه، خو درېمه بلا به زر راشي.

اووم سرنی

١٥ بیا اوومې فرښتې خپل سرنی وواهه او په اسمان کې لوړ اوازونه واورېدل شول چې ویل یې:

د نړۍ پاچاهي زمونږ د خښتن خدای

او د هغه د مسيح شوه

او هغه به تل تر تله پاچاهي کوي.

١٦ بيا هغه څلورويشت مشران چې د خدای په حضور کې په خپلو تختونو باندې ناست وو، په ځمکه باندې پرمخې پرېوتل او د خدای عبادت يې وکړ ١٧ او ويل يې:

ای مطلق قادر څښتنه خدايه!

کوو ستا شکر چې ته يې او وې

ځکه چې تا په لاس کې واخيست خپل لوی قدرت

او تا شروع کړه پاچاهي

١٨ شول په قهر ولسونه او قومونه

ځکه وخت رارسېدلی ستا د قهر

رارسېدلی هغه وخت چې قضاوت وشي د مړو په هکله

او رارسېدلی هغه وخت چې اجر ورکړل شي

ستا خدمتگارانو يعنې پيغمبرانو،

سپېڅلو او هغو خلکو ته چې وپريږي ستا د نوم نه

که هغه لوی وي یا کوچني

رارسېدلی دی اوس وخت د تباهی د هغو خلکو

تباہ کوله یې چې ځمکه

۱۹) بیا په اسمان کې د خدای کور پرانیستل شو او د هغه په کور کې د هغه د لوظ صندوق ولیدل شو. برېښنا وځلېدله، د تندر غږ شو، غرمبار شو، زلزله وشوه او سخته ږلی وورېدله.

ښځه او ښامار

۱۲) نو بیا په اسمان کې یوه لویه ښځه ښکاره شوه. هلته یوه ښځه وه چې لمر یې لکه د کالیو په شان اغوستی ؤ، سپورمی یې تر پښو لاندې وه او په سر باندې یې د دولسو ستورو تاج ؤ. ۱) هغه امیدواره وه او د لنگون د درد له امله یې چیغې وهلې او په تکلیف وه. ۲) بیا په اسمان کې یوه بله ښځه ښکاره شوه. هلته یو لوی سور ښامار ؤ چې اووه سرونه او لس ښکرونه یې لرل او په هر سر باندې یې تاج ؤ. ۳) هغه په خپلې لکۍ باندې د اسمان درېمه برخه ستوري راکش کړل او په ځمکه یې راوغورځول. ۴) ښامار د هغې ښځې په مخکې چې د ماشوم د زېږولو په حال کې وه ودرېده، د دې دپاره چې کله د هغې ماشوم پیدا شي، هغه یې ژوندی تېر کړي. ۵) بیا د هغې زوی پیدا شو چې په ټولو قومونو به د اوسپنې په امسا باندې حکومت کوي. خو د هغې ماشوم پورته د خدای او د هغه تخت ته یووړل شو. ۶) هغه ښځه دښتې ته، یعنې هغه ځای ته وټنښتېدله چې خدای ورته تیار کړی ؤ، ترڅو هلته د یو زر او دوه سوه شپېته ورځو دپاره د هغې پالنه وشي.

۷) بیا په اسمان کې جنگ وشو. میکاییل او د هغه فرښتو د ښامار سره او د هغه فرښتو

د دوی سره جنگ وکړ. (۸) خو بنامار ماتې وخوړه او نور د هغه او د هغه د فرښتو دپاره په
اسمان کې حای نه ؤ. (۹) نو هغه لوی بنامار لاندې وغورځول شو، هغه زوړ او پخوانی مار چې د
شیطان یا ابلیس په نوم یادېږي او ټوله نړۍ یې غولوله، د خپلو فرښتو سره لاندې ځمکې ته
وغورځول شو. (۱۰) بیا مې په اسمان کې یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې:

اوس دی وخت رارسېدلی زمونږ د خدای د خلاصون

او د قدرت، پاچاهۍ

او د هغه ټاکل شوي مسیح د واک او اختیار

ځکه څوک چې مدعي ؤ زمونږ د خویندو ورونو

او شپه او ورځ یې لگول په هغوی باندې توروته

د خدای حضور کې

غورځول شوی دی د اسمان نه لاندې ځمکې ته دا

(۱۱) او بریالي شول زمونږ خویندې ورونه

په وسیله د وري د وینې

او په هغه باندې د شهادت د پیغام

ځکه تیار وو هغوی دې ته

چې خپل ژوند له لاسه ورکړي

او حتی مړه شي

۱۲) وکړئ خوشحالي ای اسمانونو او چې په کې اوسئ تاسو

خو ای ځمکې او بحر! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې

ځکه درغی شیطان تاسو ته ښکته

او ښه پوهیږي په دې چې زیات وخت ورسره نشته

نو ډېر په قهر دی هغه

۱۳) کله چې ښامار پوه شو چې ځمکې ته راغورځول شوی دی، نو د هغې ښځې پسې شو چې زوی یې زېږولی ؤ. ۱۴) خو ښځې ته د عقاب دوه لوی وزرونه ورکړل شول، ترڅو وکولای شي هغه ځای ته والوزي چې په دښته کې ورته تیار شوی ؤ. هلته به تر درې نیمو کالو پورې د هغې پالنه وشي او د هغه ښامار د حملې نه به خوندي وساتل شي. ۱۵) بیا ښامار د خپلې خولې نه د اوبو سپلاب جاري کړ، ترڅو هغه ښځه لاندې کړي او هغه یوسي. ۱۶) خو ځمکې د هغې ښځې سره مرسته وکړه، خوله یې خلاصه کړه او د اوبو هغه سپلاب یې چې ښامار د خپلې خولې نه جاري کړی ؤ، تېر کړ. ۱۷) نو ښامار په هغې ښځې باندې ډېر په قهر شو او لاړ چې د هغې د پاتې اولادې سره چې د خدای په حکمونو باندې عمل کوي او د عیسی په هکله شاهدي ورکوي، وجنگیږي. ۱۸) ښامار د بحر په غاړه ودرېده.

۱۳ (۱) بيا ما وليدل چې يو ځناور د بحر نه راووت چې لس بڼکرونه او اووه سرونه يې لرل. د هغه په هر بڼکر باندې يو تاج ؤ او په هر سر باندې يې کفري نومونه ليکل شوي وو. (۲) هغه ځناور چې ما وليده د پړانگ په شان ؤ او پښې يې د اږرې او خوله يې د زمري په شان وه. بڼامار هغه ته خپل قدرت، تخت او ډېر واک او اختيار ورکړ. (۳) ما وليدل چې د هغه ځناور يو سر د مرگ گوزار خوړلی ؤ، خو د هغه زخم جوړ شوی ؤ. ټوله نړۍ حيرانه وه او د هغه ځناور پسې روانه شوه. (۴) خلکو هغه بڼامار ته عبادت وکړ، ځکه چې هغه خپل واک او اختيار هغه ځناور ته ورکړی ؤ. هغوی هغه ځناور ته هم عبادت وکړ او ويل يې: «څوک د دې ځناور په شان زورور دی؟ څوک کولای شي چې د هغه سره جنگ وکړي؟»

(۵) هغه ځناور ته اجازه ورکړل شوه چې کبرجنې خبرې وکړي او کفر ووايي او هغه ته واک او اختيار ورکړل شو چې تر دوه څلوېښتو مياشتو پورې حکومت وکړي. (۶) هغه خپله خوله خلاصه کړه چې د خدای په خلاف کفر ووايي. هغه د خدای نوم، د هغه استوگنځي او هغو کسانو ته چې په اسمان کې اوسېږي، کفر وويل. (۷) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د خدای د خلکو سره وجنگيږي او په هغوی باندې بريالی شي او په ټولو قبيلو، قومونو، ژبو او ملتونو باندې حکومت وکړي. (۸) ټول خلک چې د ځمکې په منځ ژوند کوي د هغه عبادت به کوي، بې له هغو کسانو څخه چې نومونه يې د پيداښت نه مخکې د هغه حلال شوي وري د ژوندون په کتاب کې ليکل شوي دي. (۹) څوک چې غوږونه لري هغه دې واورې:

(۱۰) هغه څوک چې اسير کيږي

هغه به اسير شي

چې په توره وژل کيږي هغه څوک

هغه به ووژل شي توره باندي

دا په دې معنی ده چې د خدای سپېڅلي خلک باید په صبر او زغم سره وفادار پاتې شي.

۱۱) بیا ما یو بل ځناور ولیده چې د ځمکې نه راووت. هغه د وري په شان دوه بڼکرونه لرل او د بڼامار په شان یې خبرې کولې. ۱۲) هغه د لومړني ځناور په شتون کې د هغه د ټول واک او اختیار څخه کار اخیسته او ټوله ځمکه او د هغې اوسېدونکي یې دې ته مجبورول چې د هغه لومړني حیوان عبادت وکړي چې وژونکی زخم یې جوړ شوی ؤ. ۱۳) هغه لویې معجزې بنودلې، تر دې پورې چې د خلکو په مخکې یې د اسمان نه په ځمکه باندي اور ووراوه. ۱۴) هغه په هغو معجزو سره چې اجازه ورکړل شوې وه چې د لومړني ځناور په حضور کې یې وښايي، د ځمکې اوسېدونکي غولول. هغوی ته یې ویل چې د هغه لومړني ځناور مجسمه جوړه کړي چې په توره باندي زخمی شوی ؤ او تراوسه لا ژوندی دی. ۱۵) هغه ته اجازه ورکړل شوه چې د لومړني ځناور په مجسمه کې ساه واچوي چې خبرې وکړي او وکولای شي هغه خلک ووژني چې د هغې مجسمې عبادت نه کوي. ۱۶) هغه ټول خلک د کوچنیو نه نیولې تر لویانو، شتمنو نه تر غریبو، ازادو نه تر غلامانو پورې مجبورول چې په خپل بڼي لاس یا تندي باندي یوه نښه ولگوي. ۱۷) هېچا نه شو کولای چې څه شی واخلي او یا یې خرڅ کړي، ترڅو پورې چې هغه نښه یا د هغه ځناور د نوم شمېره پرې نه وي لگېدلې چې د هغه د نوم خرگندونه کوي. ۱۸) د دې دپاره پوهه او حکمت په کار دی. نو څوک چې پوه وي باید د هغه ځناور د شمېرې په معنی پوه شي، ځکه چې دا د انسان شمېره ده. هغه شمېره ده ۶۶۶.

۱) بیا ما وکتل او ومې لیدل چې د صهیون په غره باندې وری ولاړ ؤ او یو لک او خلورخلوېښت زره کسان ورسره وو چې په تندیو باندې یې د هغه نوم او د هغه د پلار نوم لیکل شوی ؤ. ۲) ما د اسمان نه یو اواز واورېد چې د تیزو اوبو د غرهار او د تندر د لوړ اواز په شان ؤ. کوم اواز چې ما واورېد هغه داسې ؤ لکه چنگ غبروونکي چې خپل چنگونه غبروي. ۳) هغوی د تخت او د خلورو اسماني موجوداتو او مشرانو په مخکې یوه نوې سندره وویله. هېچا دا سندره زده کولای نه شوه، بې له هغو یو لک او خلورخلوېښت زره کسانو څخه چې د ټولې نړۍ څخه بېرته په بیه اخیستل شوي وو. ۴) دا هغه کسان دي چې ځانونه یې د جنسي اړیکو نه لېرې ساتلي دي. هرچېرته چې وری ؤ، نو هغوی ورپسې روان وي. هغوی د خدای او وری دپاره د انسانانو له منځ نه د لومړني حاصل په توګه په بیه اخیستل شوي دي. ۵) هغوی هېڅ دروغ نه وایي او بې عیبه دي.

د درېو فرښتو پیغامونه

۶) بیا ما بله فرښته ولیدله چې په اسمان کې الوتله، هغې د ځمکې په مخ اوسېدونکو، هر ملت، هرې قبیلې، هرې ژبې او هر قوم ته تلپاتې زېږی ورکاوه. ۷) هغې په لوړ اواز نارې وهلې: «د خدای څخه ووېرېږئ او هغه ته جلال ورکړئ، ځکه چې هغه وخت رارسېدلی دی چې هغه به قضاوت کوي. د هغه عبادت وکړئ چې اسمان، ځمکه، بحر او د اوبو چینې یې پیدا کړي دي.»

۸) د هغې نه وروسته دوهمه فرښته راغله او نارې یې وهلې: «راولوبد، هغه لوی بابل راولوبد، ځکه چې ټول قومونه د هغې د زناکارۍ د شهوت د نشې تر اغیزې لاندې وو.»

٩) بيا د هغوی پسې درېمه فرېنټه راغله او په لوړ اواز يې نارې ووهلې: «څوک چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او مني چې د هغه نښه په خپل تندي يا لاس باندې ولري، (١٠) هغه به د خدای د قهر او غضب شراب وڅښي، هغه ټينگ شراب چې هغه د خپل قهر په پيالو کې اچولي دي. هغوی به د سپېڅلو فرېنتو او وري په حضور کې په اور او د ګوګړو په لمبو کې عذاب وويني. (١١) د هغوی د عذاب لوگی به د تل دپاره راپورته کېږي او هر هغه څوک چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته عبادت کوي او يا د هغه د نوم نښه ورباندې لګېدلې وي، نو هغوی به نه د شپې او نه د ورځې ارام ولري.»

١٢) دا په دې معنی ده چې د خدای د خلکو دپاره صبر او زغم په کار دی چې د هغه حکمونه ومني او عیسی ته وفادار پاتې شي.

١٣) بيا ما د اسمان نه يو اواز واورېد چې ويل يې: «دا وليکه، بختور دي هغه خلک چې له همدلوس نه په څښتن باندې په ايمان کې مړه کېږي!» روح القدس وايي: «هو، هغوی به د خپلو زحمتونو نه په ارام وي، ځکه چې د هغوی نېک عملونه به ورسره وي.»

د ځمکې د حاصل لو کول

١٤) بيا ما وکتل او ومې ليدل چې يوه سپينه ورېځ رابنکاره شوه او په هغې باندې يو څوک ناست ؤ چې د انسان په شان ؤ. د هغه په سر باندې د سرو زرو تاج ؤ او په لاس کې يې تېره لور ؤ. (١٥) بيا يوه بله فرېنټه د خدای د کور نه راووتله او هغه کس ته يې چې په ورېځې باندې ناست ؤ، په لوړ اواز غږ وکړ: «خپل لور دې راواخله او ورپه، ځکه چې د لو وخت رارسېدلی دی او د ځمکې فصل پوخ او تيار دی.» (١٦) نو هغه کس چې په ورېځې باندې ناست ؤ خپل لور يې ځمکې ته واچاوه او فصل ورپيل شو. (١٧) بيا يوه بله فرېنټه د خدای له کور نه چې په اسمان کې ؤ، راووتله

او د هغې په لاس کې هم یو تېره لور ؤ. (۱۸) بیا یوه بله فربنته د قربانی د خای نه راووتله، هغه د قربانی د خای د اور مسوولیت درلود او هغې فربنتي ته یې چې تېره لور ورسره ؤ، په لوړ اواز نارې کړې او ویې ویل: «د خپل لور نه کار واخله او د نړۍ د تاکنونو نه د انګورو وړي راټول کړه، ځکه چې انګور یې پاخه دي.» (۱۹) نو هغې فربنتي خپل لور وروچاوه او د دې نړۍ د تاکنونو انګور یې راټول کړل او هغه یې د خدای د قهر او غضب د شربت ویستلو په لوی خم کې واچول. (۲۰) انګور یې د اورشلیم د ښار نه دباندې د شربت ویستلو په خم کې تر پښو لاندې وزبښل او د خم نه د وینو سېلاب جاري شو او دا وینې لکه د اس د قیضو په اندازه لوړې وې او د درې سوه کیلومترو په اندازه لېرې لاړلې.

فربنتي او وروستنی بلاګانې

۱۵ (۱) بیا ما په اسمان کې یوه بله لویه او حیرانوونکې نښه ولیدله. هلته اووه فربنتي وې چې اووه بلاګانې ورسره وې. دا وروستنی بلاګانې وې، ځکه چې په دې سره د خدای قهر او غضب پای ته رسېږي.

(۲) ما د ښیښې په شان بحر ولیده چې اور ورسره یوځای ؤ. هلته مې هغه خلک ولیدل چې په ځناور او د هغه په مجسمې او د هغه د نوم په شمېرې باندې بریالي شوي وو. هغوی د ښیښې د بحر ترڅنګ ولاړ وو او په لاسونو کې یې هغه چنګونه وو چې خدای ورته ورکړي وو. (۳) هغوی د خدای د خدمتګار موسی سندرې او د وري سندرې وایله:

ای خښتنه، ای مطلق قادره خدایه!

خومره لوی او عجیبه دي ستا کارونه

عادلانه دي او رښتيني د ستا لارې

ای د قومونو پاچا!

٤ څوک دی چې ونه وپریږي ستا نه، ای څښتنه

او ستا د نوم ثنا او صفت ونه کړي؟

ځکه یوازې ته یې چې سپېڅلی یې

رابه شي ټول قومونه او ستا عبادت به وکړي

ځکه لیدلي ټولو ستا عادلانه کارونه

٥ له دې نه وروسته مې ولیدل چې د خدای کور یعنی سپېڅلې څپمه په اسمان کې پرانیستل شوه، ٦ او د هغې نه اووه فرښتې د اوو بلاگانو سره راووتلې چې پاک او ځلېدونکي د کتان کالي یې اغوستي وو او د سرو زرو پټۍ یې د خپلو سینو نه تاوې کړې وې. ٧ بیا د هغو څلورو اسماني موجوداتو څخه یو یې هغو اوو فرښتو ته د سرو زرو اووه جامونه ورکړل چې هغه د خدای د قهر او غضب څخه ډک وو، یعنی هغه خدای چې تل تر تله به ژوندی وي. ٨ بیا د خدای کور د خدای د جلال او قدرت د لوگي څخه ډک شو او تر هغې پورې هېڅوک ورننوتلی نه شو، ترڅو چې د هغو اوو فرښتو اووه بلاگانې پای ته نه وې رسېدلې.

د خدای د قهر جامونه

۱) بیا ما د خدای د کور نه یو لوړ اواز واورېد چې هغو اوو فرښتو ته یې ویل: «لارې شی او د خدای د قهر او غضب اووه جامونه په ځمکه باندې توی کړی.»

۲) نو لومړی فرښته لاره او خپل جام یې په ځمکه باندې توی کړ او د هغو خلکو په بدنونو باندې چې د ځناور نښې یې درلودلې او د هغه مجسمې ته یې عبادت کاوه، خطرناکه او دردناکه زخموه رابنکاره شول.

۳) دوهمې فرښتې خپل جام په بحر کې توی کړ او د بحر اوبه د مړي د وینې په شان شوې او د بحر ټول ژوندي موجودات مړه شول.

۴) درېمې فرښتې خپل جام په سیندونو او په چینو کې توی کړ او د هغو اوبه په وینو باندې بدلې شوې. ۵) بیا ما واورېدل چې هغې فرښتې چې په اوبو باندې یې واک او اختیار درلود، وویل:

ای سپېڅلی خدایه! چې ته یې او وې

ته یې عادل

ځکه تا کړي دا قضاوتونه

۶) ځکه توبې کړې هغوی وینې

ستا د سپېڅلو خلکو او پیغمبرانو

څښلو دپاره دې هغوی ته ورکړې وینې

حکله لایق وو هغوی د دې

۷ ما د قربانی د خای نه یو اواز واورېد چې ویل یې:

ای خبنتنه، مطلق قادره خدایه

عادلانه او ربنیني دي ستا قضاوتونه

۸ خلورمې فربنتي خپل جام په لمر باندې توی کړ او لمر ته اجازه ورکړل شوه چې په خپل اور باندې خلک وسوځوي. ۹ هغوی د هغې سختې گرمۍ له امله وسوځېدل او د خدای نوم ته یې چې په دې بلاگانو باندې یې واک او اختیار درلود، کفر وویل. هغوی د خپلو گناهونو څخه توبه ونه ویستله او د خدای ثنا یې ونه وپله.

۱۰ پنځمې فربنتي خپل جام د هغه ځناور په تخت باندې توی کړ او د هغه پاچاهي په تیاره کې ډوبه شوه. خلکو د درد له امله خپل غاښونه چیچل ۱۱ او د اسمان خدای ته به یې د خپلو دردونو او زخمونو له امله کفر وویل، خو د خپلو بدو کارونو څخه یې توبه نه ویستله.

۱۲ شپږمې فربنتي خپل جام د فرات په لوی سیند کې توی کړ او د سیند اوبه وچې شوې، ترڅو د ختیځ د پاچاهانو د راتللو دپاره لاره تیاره شي. ۱۳ بیا ما ولیدل چې د بنامار د خولې نه، د هغه ځناور د خولې نه او د هغه جعلی پیغمبر د خولې نه د چونگښو په شان درې پېریان راووتل. ۱۴ دا شیطاني روحونه دي چې معجزې بنایي. هغوی د ټولې نړۍ پاچاهانو ته ورځي چې هغوی سره راټول کړي چې د لوی قضاوت په ورځ د مطلق قادر خدای په وړاندې وجنگېږي.

۱۵ خبنتن وايي: «گورئ، زه به لکه د غله په شان درشم. بختور دی هغه څوک چې بېداره وي،

خپل کالي يې اغوستي وي، ترڅو هغه د خلکو په مخکې لوڅ ونه ګرځي او ونه شرميږي!» (١٦) نو هغو پېريانو پاچاهان په هغه ځای کې سره راټول کړل چې په عبراني کې ورته «ارمگدون» وايي.

(١٧) بيا اوومې فربنټې خپل جام په هوا کې توی کړ او د خدای په کور کې د تخت نه يو لوړ اواز راغی چې ويل يې: «هرڅه پای ته ورسېدل!» (١٨) وروسته بيا برېښنا وپړکېدله او د تندرغړ او غرمبار شو او يوه داسې سخته زلزه وشوه چې د انسان د پيدايښت راهيسې کله نه وه شوې. (١٩) هغه لوی ښار درې ټوټې شو او د نړۍ ټول ښارونه وران شول. خدای ته لوی بابل ور په ياد شو او هغه يې مجبور کړ چې هغه پياله وڅښي چې د هغه د ډېر قهر او غضب د شرابو نه ډکه وه. (٢٠) ټولې جزيرې له نظره پناه او ورکې شوې او غرونه له منځه لاړل. (٢١) د اسمان نه د انسانانو په سرونو باندې ډېره غټه ږلۍ چې پنځه څلوېښت کيلوګرامه وزن يې درلود، راوورېدله او خلکو د دې ږلۍ له امله خدای ته کفر ويل، ځکه چې دا ډېر سخت افت ؤ.

مشهوره بدلمنه ښځه او ځناور

١٧ (١) بيا د هغو اوو فربنټو څخه چې جامونه يې په لاس کې وو، يوه يې ماته راغله او راته ويې ويل: «راشه، چې زه درته هغه مشهوره بدلمنه ښځه چې ډېرو سيندونو ته نژدې ناسته ده او سزا به ورته ورکول کيږي، دروښاييم. (٢) د ځمکې پاچاهانو د هغې سره زنا کړې ده او د نړۍ خلک د هغې د زناکارۍ د شرابو په څښلو نشه شوي دي.» (٣) روح القدس زه تر خپلې اغېزې لاندې راوستلم او هغې فربنټې زه دښتې ته بوتلم. هلته ما يوه ښځه وليدله چې په يو ځناور باندې چې سور رنگ يې ؤ، سپره وه. هغه ځناور اووه سرونه او لس ښکرونه لرل او په ټول بدن باندې يې کفري نومونه ليکل شوي وو. (٤) هغې ښځې بانجاني او سره کالي اغوستي وو او په سرو زرو، زپوراتو او مرغلرو باندې سينگار شوي وه. د هغې په لاس کې د سرو زرو پياله وه چې د کرکې وړ

کارونو او د هغې د زناکاری د ناپاکی څخه ډکه وه. (۵) د هغې په تندي باندې د پټ راز نه ډک یو نوم لیکل شوی و: «لوی بابل، د ټولو بدلونو او د ځمکې په منځ د ټولو د کرکې وړ کارونو مور.» (۶) ما ولیدل چې هغه بڼه د خدای د خلکو په وینه او د عیسی د شهیدانو په وینه نشه وه. کله چې ما هغه ولیدله نو ډېر حیران شوم.

(۷) خو هغې فرښتې راته وویل: «ته ولې دومره حیران شوې؟ زه به تاته د هغې بڼې او د هغه ځناور چې اووه سروونه او لس ښکرونه لري او هغه بڼه ورباندې سپره ده، پټ راز ښکاره کړم. (۸) هغه ځناور چې تا ولیده، یو وخت و خو اوس نشته او هغه به د ځمکې د تل څخه راپورته شي او هلاک به شي. هغه خلک چې د ځمکې په منځ ژوند کوي او نومونه یې د نړۍ د پیدایښت نه مخکې د ژوندون په کتاب کې نه وي لیکل شوي، نو هغوی به د دې ځناور په لیدلو سره حیران شي، ځکه چې هغه یو وخت و او اوس نشته، خو بیا هم هغه به بیا راښکاره شي.

(۹) په دې شیانو باندې د پوهېدلو دپاره حکمت په کار دی. دا اووه سروونه د هغو اوو غونډیو استازیتوب کوي چې هغه بڼه ورباندې کښېښي. هغوی هم د اوو پاچاهانو په معنی دي، (۱۰) چې پنځه یې د پاچاهۍ څخه لېرې شوي دي او یو یې اوس هم پاچاهي کوي او اووم یې لا تراوسه نه دی راغلی او کله چې راشي، نو هغه باید د لږ وخت دپاره وي. (۱۱) هغه ځناور چې یو وخت ژوندی و خو اوس ژوندی نه دی، هغه اتم پاچا دی او د هغو اوو تنو څخه دی او هغه به هلاک شي. (۱۲) هغه لس ښکرونه چې تا ولیدل، دا هغه لس پاچاهان دي چې تراوسه لا پاچاهۍ ته نه دي رسېدلي، خو هغوی ته به د ځناور سره په پاچاهۍ کې د یو ساعت دپاره اختیار ورکړل شي. (۱۳) ځکه چې د هغوی ټولو مقصد یو دی، چې خپل قدرت او اختیار به هغه ځناور ته ورکوي. (۱۴) هغوی به د وري سره جنگ وکړي، خو وری به په هغوی باندې بریالی شي، ځکه چې هغه د څښتنانو څښتن او د پاچاهانو پاچا دی او کوم کسان چې په دې بریالیتوب کې ورسره دي، د هغه بلل شوي، غوره شوي، او وفادار پیروان دي.»

١٥) بيا هغې فرښتې ماته وويل: «تا چې کومې اوبه وليدلې چې هغه بدلمنه ښځه ورباندې ناسته وه، هغه قومونه، ولسونه، نژادونه او ژبې دي. (١٦) هغه لس ښکرونه چې تا وليدل او هغه ځناور به د هغې بدلمنې څخه کرکه وکړي. هغوی به د هغې نه هرڅه واخلي او هغه به لوڅه پرېږدي. هغوی به د هغې د بدن غوښنه وخوري او هغه به په اور کې وسوځوي. (١٧) ځکه چې خدای د هغوی په زړونو کې دا غوښتنه او اراده پيدا کړې وه چې په يو زړه د خدای د مقصد د پوره کولو دپاره هغه ځناور ته د خپلې پاچاهۍ واک او اختيار ورکړي، ترڅو هغه څه چې خدای په خپل کلام کې ويلي دي هغه رښتيا شي. (١٨) هغه ښځه چې تاسو وليدله، دا هماغه لوی ښار دی چې د نړۍ په پاچاهانو حکومت کوي.»

د بابل راغورځېدل

١٨ (١) له دې نه وروسته ما يوه بله فرښته وليدله چې د اسمان څخه رانښکته کېدله. هغې ډېر واک او اختيار درلود او ځمکه د هغې د شان او شوکت نه رڼا شوه. (٢) هغې په لوړ اواز سره نارې ووهلې:

راولوېد، لوی بابل راولوېد!

هغه شو د شيطانانو کور

پناه ځای شو د پېريانو

د هر ډول ناپاکو مرغانو پناه ځای شو

او د ناپاکو او چټلو ځناورو پناه ځای شو

٣ ځکه چې څښلې دي ټولو قومونو

د هغې د زناکارۍ او شهوت شراب

پاچاهانو د دنيا کړې هغې سره زنا

او شتمن شوي د نړۍ سوداگران

په سبب د هغې د زیاتې عیاشۍ

٤ بیا ما د اسمان نه یو بل اواز واورېد چې ویل یې:

ای زما خلکو تاسو راووحئ د بابل د ښار څخه

هسې نه چې شی شریک د هغه په گناهونو کې

او راشي بلاگاني یې په تاسو باندې

٥ ځکه د هغې د گناهونو څخه

دي جوړې شوې داسې لوړې ډېرې

چې تر اسمانه رسي

او خدای ته په یاد دي د هغې بد عملونه

⑥ داسې چلند وکړئ هغې سره

لکه چې څنگه هغې کړی دی د نورو سره

کوم څه چې کړي دي هغې

ورسره ويې کړئ دوه چنده تاسو

کوم شراب چې تيار کړي دي هغې تاسو ته

د دوه چنده قوي شرابو

ورته ډکه کړئ پيال د هغې

⑦ څومره لويي چې ورکوله خپل ځان ته هغې

او عياشي يې کوله

هغومره ورکړئ ورته غم او عذاب

ځکه چې خپل زړه کې هغه وايي:

«زه يم ناسته په تخت د ملکې په شان

زه کونډه نه يم او وبه نه وينمه هېڅکله غم»

٨ له دې امله په هغې باندې به راشي

په يوه ورځ مصيبتونه داسې

لکه مرگ، غم او قحطي

او هغه به وسوځول شي په اور کې

ځکه څښتن خدای چې قضاوت کړي د هغې په هکله

هغه دی د قدرت خاوند

٩ د ځمکې هغو پاچاهانو چې د هغې سره زنا کړې ده او د هغې سره يې د عیاشۍ نه خوند
اخیستی دی، کله چې د هغې د سوځېدلو لوگی وويني، نو د هغې په حال به وژاړي او وير به وکړي.
١٠ هغوی به لېرې ولاړ وي او د هغې عذاب نه چې هغه به يې تېروي، ووپرېږي او وبه وايي:

افسوس، افسوس، ای د بابل لوی ښاره!

ای قدرتمند ښاره!

په یو ساعت کې سزا درکړل شوه

١١ د نړۍ سوداگران به هم په بابل باندې ژړا او وير کوي، ځکه چې نور به هېڅوک هم د هغوی
نه سودا نه اخلي. ١٢ هېڅوک به د هغوی سره زر، سپين زر، قيمتي تيرې، مرغلي، ښه کتان،
بانجاني ټوټې، وړېښم، سرې ټوټې، ډول ډول خوشبويه لرگي، د فيل د غاښونو، قيمتي لرگيو، برنجو،
اوسپنو او مرمرو نه جوړ شوي شيان ١٣ او ورسره دالچيني، مسالي، عطر، د مر کنډ، قيمتي

خوشبويي، شراب، د زيتونو تېل، اوږه، غنم، غويان او پسونه وانخلي او په اسونو، گاډۍ گانو او په غلامانو او جنگي اسيرانو باندې يې سوداگري ونه کړي. (۱۴) سوداگران به هغې ته ووايي:

«هغه شيان چې تا يې ارمان کاوه چې خپل يې کړې،

هغه دې ورکړل له لاسه،

تا ورکړې ده له لاسه خپله بنکلا او شان او شوکت

او نور به هېڅکله په لاس درنه شي.»

(۱۵) هغه سوداگران به چې د هغې د شيانو د خرڅولو نه شتمن شوي وو، لېرې ولاړ وي او د هغې د عذاب نه چې هغه يې تېروي، ووپريږي او وير او ژړا به کوي (۱۶) او وايي به:

افسوس، افسوس په دې لوی بنار

چې به يې اغوستي وو بنه کتان،

بانجاني او سره کالي

او بنايسته شوی و په سرو زرو، قيمتي تيرو

او مرغلرو باندې

(۱۷) ځکه چې هغې په يو ساعت کې هغه ټوله شتمني له لاسه ورکړه.

د کشتی ټول خاوندان، مسافران، کشتیوانان او هغه خلک چې د بحر له لارې به یې خپل کاروبار کاوه، لېرې ولاړ وو. (۱۸) کله چې هغو د هغه ښار د سوځېدلو لوګی ولیده نو نارې یې ووهلې او ویې ویل: «د دې لوی ښار په شان به بل ښار چېرته وي؟» (۱۹) هغوی په خپلو سرونو باندې خاورې بادولې او ژړاګانې او ویر یې کاوه او ویل یې:

افسوس، افسوس، په دې لوی ښار

چې شتمن شول د هغې په وسیله

ټول خاوندان د کشتیګانو

شو برباد په یو ساعت کې

(۲۰) ای اسمانه، خوشحالي وکړه،

ای د خدای سپېڅلو خلکو،

ای رسولانو او پیغمبرانو،

شئ خوشحاله په هغې باندې،

ځکه چې ستاسو په خاطر

خدای قضاوت کړی هغې باندې

په دې وخت کې یوې زورورې فرښتې یوه تیره چې د ژرندې د یو غټ پل په شان وه، (۲۱)

راواخيستله او بحر ته يې گوزاره كړه او ويې ويل:

په همدې ډول به بابل هغه لوی بنار

هم به گوزار كړای شي په زوره بنكته

او بيا به هم هېڅكله ونه ليدل شي

نور به هېڅكله هم وانه وړېدل شي (۲۲)

تا كې اوازونه د چنگ غړوونكو،

ساز غړوونكو، شپېلۍ وهونكو

او سړني وهونكو

نه به پيدا شي تا كې كوم كسبگر چې كاروبار كوي

او نه به بيا واورېدل شي تا كې اواز د ژرندې

نور به ونه وليدل شي تا كې د خراغ رڼا (۲۳)

او نه به واورېدل شي تا كې اوازونه د زوم او ناوې

ځكه چې ستا سوداگران ډېر قدرتمند خلك وو

د نړۍ د ټولو سوداگرانو څخه

او ټول قومونه غولولي وو تا خپلې جادو باندې

ستا په کوڅو کې بهېدلې وينې د پيغمبرانو ۲۴

او د خدای د خلکو

او د هغو ټولو خلکو خون

چې وژل شوي دي د ځمکې په مخ

دی ستا په غاړه

۱۹ ۱ وروسته له دې ما په اسمان کې د گڼ شمېر خلکو لوړ اوازونه واورېدل، هغوی نارې
وهلې:

«د خدای ثنا ووايي!»

خلاصون، جلال او قدرت دی زمونږ د خدای

ځکه رښتيني او عادلانه دي قضاوتونه د هغه ۲

هغه د هغې لويې بدلمنې په هکله

چې فاسده يې کره ځمکه خپلې زناکاری باندې

ويې کره پرېکړه د سزا او د هغې څخه يې واخيست

بدل د وينې د خپلو خدمتگارانو»

هغوی چيغې کړې يوځل بيا: ﴿٣﴾

«د خدای ثنا ووايئ!»

ځکه چې تل به پورته کيږي د هغه ښار لوگی.»

بيا هغه څلورويشت مشران او څلور اسماني موجودات په ځمکه پرېوتل او خدای ته چې په

تخت باندې ناست ؤ په سجده شول، عبادت يې وکړ او ويل يې: «امين، د خدای ثنا ووايئ.» ﴿٥﴾
بيا د تخت نه يو اواز راغی چې ويل يې:

«ای د خدای ټولو خادمانو

ټولو خلکو چې وپرېږئ له هغه نه

که لويان يئ يا کوچنيان

ثنا ووايئ زمونږه د خدای»

د وري د واده جشن

٦) بيا مې د ډېرو زياتو خلکو اوازونه واورېدل چې د تېزو اوبو د غرهار او د تندر د لوی گرزهار په شان وو، چې ويل يې:

«د خدای ثنا ووايي!»

حکۀ چې کاندي پاچاهي زمونږ څښتن

مطلق قادر خدای په پوره قدرت سره

٧) راحی چې وکړو خوشحالي او خوښ ووسو

او بيان کړو لويي د هغه

حکۀ چې وخت رارسېدلی دی د وري د واده

او تيار کړی دی ناوې خپل ځان د هغه دپاره

٨) ورکړل شوي دي هغې ته ډېر ښه، ځلېدونکي

او پاک کتان کالي چې وايي غوندي.»

ښه کتان د خدای د خلکو ښه عملونه دي.

٩) بيا فرښتې ماته وويل: «دا وليکه: بختور دي هغه خلک چې د وري د واده مېلمستيا ته وربلل

شوي دي.» او همدارنگه هغې وويل: «دا د خدای رښتيني کلام دی.» ﴿١٠﴾ بيا زه د هغې په پښو کې پرېوتم چې سجده ورته وکړم، خو هغې راته وويل: «نه، داسې مه کوه! زه هم ستا او ستا د ورونو په شان د خدای يوه خدمتگاره يم چې په عيسی باندې د خپل ايمان په هکله شاهدي ورکوي، يوازې خدای ته عبادت کوه! ځکه چې د عيسی په هکله شاهدي ورکول د نبوت الهام دی.»

په سپين اس باندې سپاره کسان

﴿١١﴾ بيا ما وليدل چې اسمان پرانيستل شو او يو سپين اس هلته ولاړ ؤ او هغه کس چې ورباندې سپور ؤ، د هغه نوم «وفادار او رښتيني» ؤ، ځکه چې هغه د عدالت له مخې قضاوت او جنگ کوي. ﴿١٢﴾ د هغه سترگې د اور د لمبو په شان وې او په سر باندې يې ډېر تاجونه وو. په هغو باندې يو نوم ليکل شوی ؤ چې له هغه پرته بل هېڅوک پرې نه پوهېده. ﴿١٣﴾ هغه په وينو ککړه يوه چپنه اغوستې وه او د هغه نوم «د خدای کلام» ؤ. ﴿١٤﴾ اسماني لښکرې چې د سوچه سپين بڼه کتان کالي يې اغوستي وو او په سپينو اسونو باندې سپاره وو، هغه پسې روان وو. ﴿١٥﴾ د هغه د خولې نه يوه تېره توره راووتله چې قومونه پرې ووهي. هغه به د اوسپنې په امسا باندې په هغوی حکومت کوي. هغه به د مطلق قادر خدای د قهر او غضب شراب په خم کې يعنې په هغه لوبڼي کې چې د انگورو شربت په کې وباسي، ترپښو لاندې کوي. ﴿١٦﴾ د هغه په چپنه او ورون باندې دا نوم ليکل شوی دی: «د پاچاهانو پاچا او د شېبنتانو شېبنت.»

﴿١٧﴾ بيا ما يوه فرښته وليدله چې په لمر کې ولاړه وه او په اسمان کې يې الوتونکو مرغانو ته په لوړه اواز نارې کړې: «راشئ او د خدای په لويه مېلمستيا کې سره راټول شئ» ﴿١٨﴾ او د پاچاهانو، قومندانانو، جنگياليو، د اسونو او په هغو باندې د سپرو خلکو غوښې او د ټولو انسانانو که ازاد دي يا غلامان، او که لويان وي يا واړه، غوښې وخورئ.» ﴿١٩﴾ بيا ما وليدل چې هغه ځناور او د نړۍ

پاچاهان او د هغوی لښکري سره راټولې شوي چې د هغه چا سره چې په اس باندې سپور و او د هغه د لښکرو سره وجنگيږي. (۲۰) خو هغه ځناور او هغه جعلي پيغمبر چې د هغه ځناور په خاطر يې معجزې ښودلې وې، ونيول شول. په دې معجزو باندې هغه جعلي پيغمبر هغه خلک غولول چې د هغه ځناور نښه يې درلودله او د هغه مجسمې ته يې سجده کړې وه. نو هغه ځناور او جعلي پيغمبر دواړه د اور هغې بحيرې ته ژوندي وغورځول شول چې د گوگړو لمبې ترې پورته کېدلې. (۲۱) خو د هغوی ټولې لښکري په هغې تورې باندې ووژل شوې چې په اس باندې د سپور سړي د خولې څخه راووتله او ټولو مرغانو د هغوی په غوښو ځانونه ماړه کړل.

زر کاله پاچاهي

۲۰ (۱) بيا ما يوه فرښته وليدله چې د اسمان نه رانښکته کېدله چې د ځمکې د تل کيلي او يو لوی زنځير ورسره وو. (۲) هغې ښامار يعنې هغه زور او پخوانی مار چې هماغه ابليس يا شيطان دی، ونيوه او تر زرو کالو پورې يې په زنځير وتاړه. (۳) فرښتې هغه د ځمکې تل ته وغورځاوه، دروازه يې ورپسې وتړله او مهر يې ورباندې ولگاوه، ترڅو زر کاله پوره شوي نه وي، هغه نور ونه شي کولای چې قومونه وغولوي. له هغې وروسته بايد د لږ وخت دپاره ازاد کړای شي.

(۴) بيا مې تختونه وليدل چې هغه خلک پرې ناست وو چې د قضاوت کولو واک او اختيار ورته ورکړل شوی و او د هغو کسانو روحونه مې وليدل چې سرونه يې د عیسی په هکله د شاهدی ورکولو او د خدای د کلام په خاطر پرې کړل شوي وو. دا هغه خلک وو چې هغه ځناور او د هغه مجسمې ته يې سجده نه وه کړې او د هغوی تندي او لاسونو د هغو نښه نه درلودله. هغوی ټول بېرته راژوندي شول او د مسيح سره يې تر زرو کالو پورې پاچاهي وکړه. (۵) خو هغه نور خلک چې مړه شوي وو، تر هغې پورې ژوندي نه شول ترڅو زر کاله پوره شوي نه وو. دا د مړو نه

لومړنی بیا راژوندي کېدل دي. (۶) بختور او سپېڅلی شوی هغه څوک دی چې په دې لومړني بیا راژوندي کېدلو کې شریک دی. ځکه چې په داسې خلکو د دوهم مرگ زور نه رسیږي، بلکې هغوی به د خدای او مسیح کاهنان وي او د هغه سره به تر زرو کالو پورې پاچاهي کوي.

د شیطان ماتې

(۷) کله چې زر کاله پوره شي، نو شیطان به د زندان څخه راخلاص شي. (۸) هغه به راووهي او د نړۍ د څلورو کنجونو قومونه چې جوج او ماجوج بلل کېږي، وغولوي او هغوی چې د بحر د شگو په شان بې شمېره دي، د جنگ دپاره سره راټول کړي. (۹) هغوی په ټوله نړۍ کې خواره شول او د خدای د خلکو کمپ او گران ښار یعنې اورشلیم یې کلابند کړ، خو د اسمان نه ورباندې اور نازل شو او هغوی یې تباه کړل. (۱۰) بیا شیطان چې هغوی یې غولولي وو، د اور او گوگړو بحیرې ته وغورځول شو، یعنې هغه ځای ته چې هغه ځناور او جعلی پیغمبر هم په کې غورځول شوي وو. هغوی به هلته شپه او ورځ د تل دپاره عذاب ویني.

وروستنی قضاوت

(۱۱) بیا مې یو لوی سپین تخت ولیده چې یو کس ورباندې ناست ؤ. ځمکه او اسمان د هغه د مخې نه وتښتېدل او نور ونه لیدل شول. (۱۲) بیا ما مړي ولیدل چې د تخت په مخکې ولاړ وو، که هغه پیاوړي او که عادي خلک وو. هغه وخت کتابونه پرانیستل شول. وروسته د دې کتابونو څخه بیا بل کتاب پرانیستل شو، یعنې د ژوندون کتاب. د مړو په هکله لکه څنګه چې په کتابونو کې لیکل شوي وو او د هغوی د عملونو له مخې قضاوت وشو. (۱۳) بحر چې کوم مړي ساتلي وو، هغه یې بېرته ورکړل او مرگ او قبر هم هغه بېرته ورکړل او د هرچا قضاوت د هغه د عمل له مخې وشو. (۱۴) بیا مرگ او قبر د اور بحیرې ته وغورځول شول. د بحر دا اور دوهم مرگ دی. (۱۵) د چا نوم چې د

ژوندون په کتاب کې نه ؤ لیکل شوی، هغه د اور بحیرې ته وغورځول شو.

نوی اسمان او نوې ځمکه

۲۱ ﴿۱﴾ بیا ما یو نوی اسمان او نوې ځمکه ولیدله، ځکه چې لومړنی اسمان او لومړنی ځمکه ورک شول او بحر نور نه ؤ. ﴿۲﴾ ما سپېڅلی ښار یعنې نوی اورشلیم ولیده چې د خدای له خوا د اسمان نه رابنکته کېده او داسې تیار کړای شوی ؤ لکه چې ناوې د خپل مېړه دپاره سینگار شوي وي. ﴿۳﴾ ما د تخت نه یو لوړ اواز واورېد چې ویل یې: «گورئ، اوس د خدای د اوسېدلو ځای د خلکو په منځ کې دی. خدای به د هغوی سره اوسېږي. هغوی به د هغه قوم وي او هغه په خپله به د هغوی په منځ کې د هغوی خدای وي. ﴿۴﴾ خدای به د هغوی د سترگو ټولې اوبنکې وچې کړي. نور به مرگ، ویر، ژړا او درد نه وي، ځکه چې پخواني شیان تېر شوي دي.»

﴿۵﴾ هغه کس چې په تخت ناست ؤ، ویې ویل: «گورئ، زه ټول شیان نوي کوم.» همدارنگه هغه راته وویل: «دا ولیکه، ځکه چې دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي.» ﴿۶﴾ او بیا یې ماته وویل: «دا وشول! زه الف او یا، پیل او پای یم. هرڅوک چې تېری وي زه به هغه ته د چینې څخه د ژوندون اوبه په وړیا توګه ورکړم. ﴿۷﴾ څوک چې بریالی شي، هغه به د دې ټولو برکتونو وارث شي. زه به د هغه خدای یم او هغه به زما اولاد وي. ﴿۸﴾ خو د وېرېدونکو، بېایمانانو، فاسدانو، قاتلانو، زناکارانو، جادوګرانو، بت پرستانو او ټولو دروغجنو خلکو ځای به د اور په بحیره او سوځېدونکو ګوګړو کې وي. دا دوهم مرگ دی.»

نوی اورشلیم

﴿۹﴾ بیا د هغو اوو فرښتو څخه یوه فرښته چې د اوو بلاګانو نه ډک جامونه ورسره وو، ماته راغله

او ويې ويل: «راشه، زه به تاته ناوې يعنې د وري بڼځه دروښايم.» (۱۰) بيا كله چې زه د روح القدس تر اغېزې لاندې وم، فرښتې زه د يو ډېر لوړ غره څوكې ته بوتلم او د اورشليم سپېڅلي ښار يې چې د خداى له خوا د اسمان څخه رابښكته كېده، راته وښوده. (۱۱) دا ښار د خداى په جلال روښانه ؤ. هغه د قيمتي تېرو په شان ځلېده او د لعل او بلور په شان صفا ؤ. (۱۲) دې ښار لوى او لوړ دېوالونه درلودل او دولس دروازې يې لرلې او په هره دروازه كې يې فرښته ولاړه وه. په دروازو باندې د اسراييلو د قوم د دولسو قبيلو نومونه ليكل شوي وو. (۱۳) درې دروازې د ختيځ خواته، درې د شمال خواته، درې د جنوب خواته او درې دروازې د لوېديځ خواته وې. (۱۴) د ښار دېوال په دولسو بنيادونو باندې جوړ شوى ؤ او په هغو باندې د وري د دولسو رسولانو نومونه ليكل شوي وو.

(۱۵) كومې فرښتې چې زما سره خبرې كولې د هغې په لاس كې د سرو زرو يو متر ؤ چې د ښار او د هغه د دروازو او دېوالونو اندازه ورباندې معلومه كړي. (۱۶) ښار د مربع په شكل جوړ شوى ؤ چې اوږدوالى او پلنوالى يې يوشان ؤ او فرښتې د هغه متر په وسيله دا ښار اندازه كړ چې دولس زره ستاديا ؤ. د هغه اوږدوالى، پلنوالى او لوړوالى يو برابر ؤ. (۱۷) بيا هغې دېوالونه اندازه كړل چې يو سل او څلور څلوېښت كيوېټ لوړوالى يې درلود چې دا د انساني معيار له مخې ؤ چې فرښتې ورڅخه هم كار اخيسته. (۱۸) دېوال د لعلونو څخه جوړ شوى ؤ په داسې حال كې چې خپله ښار د سوچه سرو زرو نه جوړ شوى ؤ او د بښېښې په شان صفا ؤ. (۱۹) د ښار د دېوالونو بنيادونه په ډول ډول قيمتي تېرو باندې سينگار كړاى شوي وو. لومړنى بنياد د لعلونو، دوهم د لاجوردو، درېم د سپينو عقيقو، څلورم د زمردو، (۲۰) پنځم د سرو عقيقو، شپږم د جيگري عقيقو، اووم د زبرجدو، اتم د شينچكي ياقوتو، نهم د زېرو ياقوتو، لسم د شنو عقيقو، يوولسم د فېروزې او دولسم د بانجانې ياقوتو څخه جوړ شوى ؤ. (۲۱) هغه دولس دروازې دولس مرغلرې وې، يعنې هره دروازه د يوې مرغلرې څخه جوړه شوې وه. د ښار لوى سرک د سوچه سرو زرو او د بښېښې په شان صفا ؤ.

٢٢ ما په ښار کې د خدای کور ونه لیده، ځکه چې مطلق قادر څښتن خدای او وری خپله د دې ښار د خدای کور دی. ٢٣ هغه ښار د لمر یا د سپوږمۍ رڼا ته اړتیا نه لري، ځکه چې د خدای جلال هغه روښانه کوي او وری د هغه خراغ دی. ٢٤ د هغه په رڼا کې به قومونه ګرځي او د نړۍ پاچاهان به د خپل شان او شوکت سره هغه ته ورننوځي. ٢٥ د ښار دروازې د ورځې له خوا هېڅکله نه بندېږي او هلته به هېڅ شپه نه وي. ٢٦ هغوی به د قومونو شان او شوکت او عزت دې ښار ته راوړي. ٢٧ خو هېڅ ناپاکه شیان به دې ښار ته ورننوتلی نه شي او نه به هغه څوک چې د کرکې وړ کارونه کوي او نه دروغجن خلک. یوازې هغه کسان به هغه ښار ته ورننوځي چې نومونه یې د وري د ژوندون په کتاب کې لیکل شوي دي.

٢٢ بیا فرښتې ماته د ژوندون د اوبو سیند وښوده چې د بلور په شان ځلېده او د خدای او وري د تخت څخه بهېده. ٢٨ او د ښار د لوی سرک له منځ نه تېرېده. د سیند په دواړو غاړو کې د ژوندانه ونه وه چې په کال کې به یې دولس ډوله مېوه نیوله او هره میاشت کې به یې یوځل. د دې ونې پانې د قومونو د علاج دپاره وې. ٢٩ په هغه ښار کې به نور داسې شی نه وي چې د خدای لعنت ورباندې وي. د خدای او وري تخت به په هغه ښار کې وي او د خدای خدمتګاران به د خدای عبادت کوي. ٣٠ هغوی به هغه مخامخ ویني او د هغه نوم به د هغوی په تنديو باندې لیکل شوی وي. ٣١ هلته به نوره شپه نه وي او هغوی به د خراغ یا لمر رڼا ته اړتیا نه لري، ځکه څښتن خدای به د هغوی دپاره رڼا وي او هغوی به تل تر تله هلته پاچاهي کوي.

د عیسی راتلل

٣٢ بیا فرښتې ماته وویل: «دا خبرې د باور وړ او رښتیا دي. څښتن خدای چې خپلو پیغمبرانو ته الهام ورکوي، خپله فرښته رالېږلې ده چې خپلو خدمتګارانو ته هغه شیان وروښايي چې ډېر زر به

٧ عیسی مسیح وایي: «واورئ، زه زر درخم، بختور دی هغه څوک چې د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه مني.»

٨ زه یوحنا هغه څوک یم چې دا شیان مې واورېدل او ومې لیدل. څنگه چې مې دا شیان واورېدل او ولیدل، نو د هغې فرښتې په پښو کې چې دا شیان یې راته ښودلي وو، پرېوتم چې سجده ورته وکړم. ٩ خو هغې ماته وویل: «داسې مه کوه! زه خو ستا او ستا د ورونو یعنې پیغمبرانو او هغو کسانو په شان چې د دې کتاب پیغامونه مني، د خدای یوه خدمتگاره یم. یوازې د خدای عبادت کوه.»

١٠ بیا هغې ماته وویل: «د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه مه پټوه، ځکه چې هغه وخت نژدې دی چې دا شیان به پېښ شي. ١١ پرېرده چې بدکاران خپل بد کارونه وکړي او فاسد خلک خپل فساد ته دوام ورکړي، عادلان دې خپلو نېکو کارونو ته دوام ورکړي او سپېڅلي خلک دې سپېڅلي اوسي.»

١٢ عیسی وایي: «واورئ، زه زر درخم او د ځان سره به هرچا ته د هغه د عملونو سره سم اجر او بدل ورکړم. ١٣ زه الف او یا یم، زه اول او اخر یم، زه شروع او پای یم.»

١٤ بختور دي هغه خلک چې خپلې چینې پاکې ووينځي، ترڅو د دې حق ولري چې د ژوندانه د ونې مېوه وخوري او وکولای شي چې ښار ته د دروازو له لارې ورننوځي. ١٥ خو سپي، جادوگران، زناکاران، قاتلان، بت پرستان او دروغجن خلک به د ښار څخه دباندې پاتې وي.

١٦ «ما عیسی خپله فرښته تاسو ته درولېرله چې کلیساگانو دپاره دا پیغام ورسوي. زه د داود د

نسل څخه يم او د سهار ځلېدونکي ستوري يم.»

١٧ روح القدس او ناوې عیسی ته وایي: «راشه!» او څوک یې چې اوري، هغه دې هم ووايي: «راشه!» څوک چې تېری وي، هغه دې راشي، او څوک چې د ژوندون او به غواړي، هغه دې دا اوبه لاسته راوړي، ځکه چې وړیا دي.

١٨ زه یوحنا هر هغه چاته چې د دې کتاب پېشگويانې او پیغامونه اوري، خبرداری ورکوم چې که چېرې څوک د خپل ځان نه په هغه کې کوم شی ورزیات کړي، نو خدای به هغه بلاگانې چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، د هغه په سر باندې راولي. ١٩ او که څوک د دې پېشگويانو او پیغام څخه کوم څه کم کړي، نو خدای به هغه د ژوندانه د ونې او سپېڅلي نېار نه چې په دې کتاب کې بیان شوي دي، بې برخې کړي.

٢٠ هغه څوک چې د دې ټولو شیانو په هکله شاهدي ورکوي، وایي: «هو، زه زر درځم!» امین، ای څښتنه عیسی، راشه! ٢١ په تاسو ټولو باندې دې د څښتن عیسی فضل وي.